

ONZE VOGELS

30e JAARGANG No. 5, MEI 1969

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

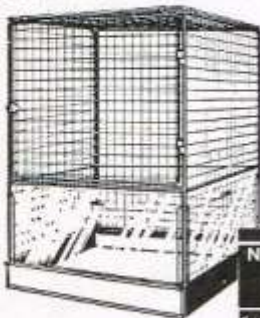
Ussel

De

NIEUW! **PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

N.V. **Komeco**
ALKMAAR
Frieseweg 47 - Alkmaar tel. 02200 - 11047

PARADISO **BON** Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

VOLIERE Naam:

Adres:

Plaats:

AVIMEX

Voorjaarsaanbieding: Oranjebuik Gorzen, Roodrug Ekstertjes, Ind. Gele Gorzen, Witborst Vinken, Mex. Cedar Vogels, Tangaras, Mex. Roodborst Appelvinken, Kardinalen, Kwartels, Nonpareils, Widas, Lazuli Vinken, Honduras Gaaien, Regenboog Vinken, Wevers, Bladvogels, Indigo Vinken, Schama Lijsters, Bulbuls, Baardvogels, Dayal Lijsters, Dwergpapegaaien, Roodzwarte Witkop Lijsters, Blauwvleugel Nachtegalen, Dama Lijsters, Mex. Sijsjes, Yuhinas, Zilveroor Nachtegalen, Groene Burma Gaaien, Blauwe Rotslijsters, Roodblauwe Vliegenschappers, Blauwe Roodsnavel Eksters, Lories, Gele Zwartkop Gorzen, Parkieten, Arg. Rallen, Papegaaien, Pagoda Merels, Kakatoes, Arg. Wilde Kanaries, Amazone Troupialen enz.

Wij verwachten: Diverse soorten Apen, Eekhoorns, Terrariumdieren, Tamme Beo's enz. enz. Tevens grote sortering Voeders, Zaden, Kooien, Vogelboeken in de Ned. en Engelse taal enz.

Ook voorradig: Jonge Eendjes, Kuikens, Krielkippen, Konijntjes, Hamsters, Kleurmuizen, Marrotjes enz.

AVIMEX Import-Export, Violettenstraat 8 (bij de Westerstraat), Amsterdam-C. Tel. (020) 23 93 87. Geopend elke dag van 9-6 u. Zondags gesloten.

door samenstelling uit hoogwaardige grondstoffen en voortdurende kwaliteitscontrole is CéDé eivoer het aangewezen kweekvoer voor jonge vogels.

gratis monster bij uw winkelier.

CéDé VOGELVOEDERS
TILBURG

Kleurkwekers opgelet!

INTENSIEF

het meest gebruikte, onschadelijke middel voor de roodkleuring van Uw vogels.

Kleurt goed door op start- en vleugelpennen.

10 gram Intensief is voldoende voor 3 kg opfokvoer!

Prijs per flacon f 4,—.

Verkrijgbaar in de dieren-speciaalzaken (Dibevo-zaken)

Een produkt van

Veerlaan 17-23
Rotterdam
tel. 010 - 17 26 80

Documentatie zenden wij U gaarne gratis op aanvraag.

JSSSEL

De

TE KOOP

HOODED PARKIETEN
uit eigen kwekerij.
Sedert jaren heb ik
een stam opgebouwd,
die bijzonder vrucht-
baar is en prachtige
sterke vogels oplevert
(2 broedsels per jaar,
gemiddeld 7 tot 8 jon-
gen per jaar).

HOODED PARKIETEN
Van de kweek 1967
(broedrijp in augustus 1969) f. 5.000.-

Van de kweek 1968
(broedrijp 1970) f. 4.750.-

Dr. R. BURKARD
Seestrasse 21,
CH 8700 KÜSNACHT
ZWITSERLAND

**ALLÉÉN HET ALLERBESTE
IS GOED GENOEG !**
GEZONDE OUDEN ! GEZONDE JONGEN !

**EDEL-TARWEKIEM-OLIE
TR.47**

Edeltarwekiemolie TR-47 (vitaminen E), speciaal voor goede bevruchting, krachtiger embryo, voorkomt legnood, geen dode jongen in het ei, succesvolle kweek!

Edeltarwekiemolie TR-47 geeft een sterk spier-
gestel en topkonditie.

Geco-Labor, Venlo. Gratis folders.
MEER DAN 50 JAAR ERVARING!

404

Een volkomen veilig en
gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten

In huizen, hokken,

kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

Het adres voor kweekvogels . . .

Spitsstaartamadines, Binsen, Gordelgrasvinken,
Bichenow, enz. enz. Goulds, Zilverkwartels,
Zilverduifjes, Dwergkwartels, Australische Par-
kieten, Baraband, Prachtrosella, Stanley,
Roodrug, Gele Roodrug, Bourks, Turquoise,
Pennant, Blaskop, enz. Verder alle soorten
Zebra-vinken, Kwartels.

Tevens deze soorten gevraagd of ruil.
Wij vragen speciaal Australische prachtvinken.

A. P. v. GILS

Oranjeplein 21, GOIRLE bij Tilburg

Tel. (04247) 15 79

's Woensdags gesloten

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuyperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) 261990.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760)-18631.

2e Secretaris: J. J. Krof, Trompatraat 16, Meppel.

2e Penningmeester: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, Telefoon (01640) 6314.

Leden: J. Broekhuizen, Karel Doormanstraat 69, Alphen a.d. Rijn, Telefoon (01720)-3823.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18137.

J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1264.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08960)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

E. M. Wessels, Meyenhage 87, Rotterdam 23.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Eideren.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.00-17.30 uur.
Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 12,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 10,— per jaar.
Buitenland f 11,— per jaar.
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.
Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.
Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640*

196

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

30e jaargang, no. 5, mei 1969
oplage 45.000 ex.

Redactie: J. Broekhuizen, Karel Doormanstr. 69, Alphen a.d. Rijn, telefoon (01720) 3823. Chr. Walraven, Abt Ludolfweg 136, De Bilt, telefoon (030) 761208.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 2 juni 1969

INHOUDSOPGAVE

pag.

De cinnamons, Engelse postuurkanaries	197
Karekiet	199
Broedresultaten met bonte boertjes	200
De nijlgans	201
Harzer zangkanaries	202
Nieuws uit het dierenpark Wassenaar	203
De treurduif	204
Vogels houden	205
Jendaya parkieten	207
Bruine lijster	208
Zilver isabel	209
De schoenbek-ooievaar	210
Waterslagers	211
De visdief	212
Onkruidzaden (muur)	213
Kleurkanarievererving (14)	214
Wevers	216
Kweekervaringen met rijstvogels	217
Japane nachtegaal	219
Honduras kalkoenen	220
Verwarming van vogelhokken	221
Een week met roofvogels	222
Het sperling-dwergpapegaaitje	224
Nuttige wenken voor de vogelkweek	226
Een keep als huisgenoot	227
Sporenkievit	229
Ongeluksvogels?	230
De kea	231

Voorpagina: Jendaya Parkiet, zie artikel op pag. 207.

Wissel

De

DE CINNAMONS

P. J. Sanders

Engelse postuurkanaries

De cinnamons komen voor in alle soorten kanaries, evenals in parkieten en vele andere inheemse en buitenlandse vogels. Ook al hebben de meeste mensen nooit geen cinnamon mus, spreeuw of merel gezien, zijn ze er toch wel en zijn ze regelmatig te zien op de grotere tentoonstellingen in vele landen van de wereld. Waar de eerste cinnamonkanaries gekweekt werden is niet bekend, maar het is zeker dat ze meer dan 300 jaren geleden al in Frankrijk gekweekt werden. Hoogstwaarschijnlijk zijn er al van deze mooie gekleurde kanaries voor duizenden jaren geweest, maar omdat er in hun natuurlijke vrijheid niet zo veel waren, was de kans dat er door moeder natuur veel gekweekt werden zeer gering. Toen ze echter eenmaal in de handen van onze voorvader-liefhebbers kwamen veranderde deze toestand echter vlug. De cinnamons zijn prachtige vogels en waren daarom ook in de oude dagen heel populair dat is wel te begrijpen. De meeste van de cinnamons die we nu hebben stammen allemaal af van de weinige die onze voorvaders 300 tot 400 jaren geleden hadden gekweekt en zijn daardoor ook meer verwant aan elkaar dan de meeste van onze andere kanaries. Door inteelt zijn er de duizenden cinnamons gekomen die we nu bezitten. Volgens eigen ervaring, schijnt deze inteelt toch wel 'n nadeel te hebben en dat is dat ze niet helemaal zo sterk zijn als de groene kanaries. Ik vermoed dat niet iedereen het met me eens zal zijn op dit gebied, maar na dat ik mijn kweekresultaten over bijna 20 jaren bestudeerd had, vond ik dat de sterfgevallen van jongen in het nest, jaar in jaar uit hoger waren dan van de kanaries met donkere

ogen en bijna altijd gingen ze dood binnen 48 uren nadat ze uit het ei kwamen. Na deze tijd werd bevonden dat de sterfgevallen ongeveer gelijk bleven in verhouding met normale kanaries.

Cinnamon is het Engelse woord voor kaneel en dit is 'n heel goede beschrijving, want de vogels zijn ook inderdaad kaneelkleurig. De tekeningen op 'n cinnamonkanarie zijn precies hetzelfde als die van 'n groene, behalve de kleur natuurlijk, want waar die in de ene donker groen of zwart zijn, zijn die van kaneel tot donker bruin in de andere. Alle cinnamonkanaries hebben donker-rode ogen. Het is niet altijd gemakkelijk om deze rode ogen te onderscheiden van de normale zwarte, maar in goed zonlicht zal daarmee toch geen moeite zijn, want dan gloeien ze als bloedkralen.

Zodra 'n vogel uit het ei komt is het al bijzonder gemakkelijk om te zien of hij rode ogen heeft of niet, maar als de ogen geopend zijn wordt dit moeilijker, dus het beste dat we kunnen doen, is om dit even aan te tekenen in 'n stamboek zodra de jonge kanaries geringd worden. Als dit gedaan wordt is er natuurlijk veel minder kans dat er later vergissingen zullen komen, in geval dat de vogels geen bruine veren zullen hebben. Op de grotere tentoonstellingen in Engeland zijn er speciale klassen voor cinnamon-bonte en geheel cinnamon gekleurde kanaries voor Yorkshires, Norwich, Borders, en Gloster. Kaneel kleurige Lizards zijn er tot nu toe nog geen op de T.T. te zien, maar dat zal langzaam aan toch ook wel veranderd worden, want ik weet dat verschillende kweekers er mee bezig zijn om die voort

te brengen. De geheel cinnamon moet mooie heldere nog al donkerbruine streepjes hebben op de rug en aan de zijden. De staart en vleugel pennen moeten ook van de zelfde kleur zijn, terwijl de rest van de bevedering 'n zachtere bruine kleur moet hebben. De snavel, poten en nagels zijn ook bruinachtig, maar ook als deze bont of zelfs geheel licht zijn worden de vogels daardoor niet gediskwalificeerd, maar ze zullen wel een vermindering van punten krijgen naar gelang de hoeveelheid van de fouten. Dit geldt ook voor de andere fouten die nog al veel voorkomen, zoals 'n te lichte keel, lichte dijbenen, te licht onderlichaam en streepjes die mistachtig zijn in plaats van mooi helder bruin. In het kort de cinnamons kunnen dezelfde fouten hebben als de groenen behalve de te donkere koppen, want die heb ik in cinnamon postuurkanaries niet veel gezien. De hooggele cin. kanaries hebben altijd 'n rijkere bruine kleur dan de lichtgele omdat de laatst genoemde 'n gedeelte van die rijke kleur heeft verloren door de aanwezigheid van de lichte randjes aan de einden van de veertjes en er daardoor schimmelachtig uitzien. Zoals met alle Engelse postuurkanaries zijn de eerste eisen ook voor de de cinnamons, dat ze het model, houding enz. van de ideale vogel van welk ras ze zijn ook moeten hebben, of er ten minste zo dicht mogelijk bij komen, want anders zijn ze voor het tentoonstellen natuurlijk minder goed geschikt. In 'n klein artikel zoals dit is het niet mogelijk om in het volledige uit te leggen, hoe cinnamon vogels gekweekt kunnen worden en daarom zal ik ook maar geen grote woorden gebruiken die ik misschien zelf nog niet goed kan verstaan.

Volgens de wet van Gregor Mendel, zijn de resultaten met het kweken als volgt:

1. Normale groene man X normale groene pop = alle jongen normaal.
2. Normale groene man X cinnamon pop = alle jongen zien er normaal uit, alle poppen zijn normaal, maar al de jonge mannen zullen 'n verborgen cinnamon factor hebben.
3. Cinnamon man X Normale groene pop = alle poppen zijn cinnamon, alle mannen zien er normaal uit, maar hebben de verborgen cinnamon factor.
4. Cinnamon factor man X normale groene pop = hier van krijgen we vier verschillende jongen en die zijn de volgende: normale groene mannen, cinnamon factor mannen, normale groene poppen en cinnamon poppen. Het verschil tussen de normale en factormannen is niet zichtbaar en de enige manier om uit te vinden wat ze zijn is door er mee te kweken.
5. Cinnamon factorman X cinnamon pop. Hier krijgen we weer vier verschillende jongen n.l. cin. factor en cin. mannen en ook normale en cin. poppen.
6. Cin man X cin. pop. hiervan zullen alle jongen cinnamon zijn.

Wilt U meer weten over de Postuurkanaries, wendt U dan tot het secretariaat van de Postuurkanariëclub en wordt lid. Secretariaat; Officiersweg 24, Epe.

198

BOEKENNIEUWS

EXOTISCHE VOGELS in kleuren

De heer Chr. Walraven, mede-redacteur van ons tijdschrift, heeft de volièrehouders, mijns inziens, een zeer grote dienst bewezen met het samenstellen van het boekje 'Exotische vogels in kleuren'. Het is mij onbegrijpelijk hoe de uitgever - De Regenboog te Amsterdam - dit werkje, dat maar liefst 86 kleurenfoto's bevat, op de markt kan brengen voor slechts f 7,90. Door deze fraaie platen komt de enorme verscheidenheid en de fantastische kleurenpracht, welke de tropische vogelwereld ons biedt, uitstekend tot zijn recht. De auteur heeft er naar gestreefd elke vogelliefhebber, ongeacht welke vogels hij houdt, enige informatie over zijn dieren te verstrekken, zoals verzorging, voeding, huisvesting enz. Zowel de bezitters van kaketoës, ara's, parkieten, lori's en kakariki's als beo's, buulbuuls, astrilden, kardinalen, troepialen, tijgervinken, pauwen, dwergkwartels, nonpareils, amandines (de schrijver spreekt van amadines), pitta's, wevers en spreuwen om er enige te noemen, komen aan hun trek. Het 136 bladzijden tellende werkje geeft een schat van informatie en dat voor nog geen acht gulden. Van harte aanbevelen.

M. de Jong

Wessel

De

KAREKIET

M. de Jong

U bent toch hopelijk niet in de veronderstelling dat alleen de nachtegaal het monopolie heeft van het zingen in de nachtelijke uren? Ook de karekieten mogen er wat dat betreft best zijn; uitbundig geven ze blijk van hun tegenwoordigheid als de nacht zijn donkere voile over de aarde heeft gespreid. Onophoudelijk klinkt het 'orre-orre-orre-iet-iet-iet-orre-lu-lu-arre-arre-iet-orre-orre-iet-iet' en zo maar door, vaak minutenlang. Als men goed luistert kan men er met een beetje fantasie gemakkelijk het 'karre-karre-karre-kiet-kiet-kiet' van het bekende kinderliedje uithalen.

Ons land telt twee soorten karekieten, namelijk de grote (*Acrocephalus arundinaceus*) en de kleine (*A. scirpaceus*). De eerste wordt wel eens betiteld met rietlijster, maar zo groot is hij beslist niet; hij is te allen tijde nog een paar centimeter kleiner dan onze zanglijster. Niettemin is het een flink uit de kluiten gewassen 'knaap', die vanwege zijn afmetingen ook wel eens dubbele karekiet wordt genoemd. Zijn kleinere 'volle neef' is dan ook een centimeter of zes kleiner.

Afgezien van de grootte lijken ze zeer veel op elkaar: van boven simpel kaneel bruin, van onderen vuilwit tot licht gelig bruin. Boven de ogen loopt een licht gebogen wenkbrauwje, dat bij de Grote veel meer opvalt dan bij het kleinere familielid.

Ook de zang - voor zover men het zang kan noemen, want het is meer een luid gekwetter op wisselende toonhoogte, afgewisseld met krasse en knerpende dissonanten - is bij de Grote véél harder dan bij de Kleine.

Vliegen ziet men de karekieten zelden doen; het liefst houden zij zich schuil tussen de moeras- of oevervegetatie. Dit wordt uiteraard anders als de jongen om voedsel gaan bedelen. Dan moeten er soms aardige afstandjes worden afgelegd want het voedsel ligt doorgaans niet 'vlak voor de deur'. De vlucht doet enigszins fladderend aan, terwijl het staartje gespreid wordt gehouden als een miniatuur-waaier!

De Grote is wat nestbouw betreft, veel meer aan water gebonden dan de Kleine. Van de laatste heeft men zelfs boomnesten gevonden op een hoogte van een meter of zes! Maar als regel bevindt het wiegje zich tussen het riet, boven het water. Is het eenmaal gereed dan hangt er op een hoogte van vijftig cm tot een meter een vrij diep kokertje, stevig verankerd aan de rietstengels; horizontale steun ontbreekt ten enenmale. De rietstengels nemen tijdens de groei de 'hangmat' mee de hoogte in, maar aangezien het riet nu eenmaal niet volkomen gelijk opgroeit, komt de toekomstige kin-

derkamer wel eens een beetje scheef te hangen. Maar noch de eitjes, noch de jongen zullen er gauw uitkieperen: de opening is namelijk van boven een ietsje vernauwd. Het is een waar kunststukje en wordt uitsluitend door het vrouwtje - dat geldt voor beide soorten - vervaardigd. Het mannetje moedigt haar aan met typische geluidjes, maar voor de rest steekt hij geen poot uit! Wel lost hij tijdens het broeden zijn eega bij tijd en wijle even af en ook als na twee weken de jongen zijn geboren, helpt hij met het aansjouwen van eterij. Dit bestaat uit allerlei insecten en dergelijke, die zich ophouden op de rietstengels en -bladeren. Ook de oude vogels nuttigen deze, maar het schijnt dat de Grote karekiet ook niet vies is van harige rupsen.

Als het kroost slechts twaalf dagen oud is, wipt het al uit de hangwieg en gaat op verkenning tussen de rietvegetatie. Vliegen kan het dan nog niet, want dat duurt zeker nog wel een dag of vier, vijf.

In augustus, september zeggen de karekieten ons tijdelijk vaarwel en zoeken de winterkwartieren op in tropisch Afrika. Overdag zoeken ze naar voedsel om sterkte en energie op te doen, 's nachts vliegen ze zuidwaarts, in de richting van de rietmoerassen en savannen in het 'zwarte werelddeel', waar het wemelt van de insecten. Ze eten er hun buikjes rond, zodat ze in het voorjaar - eind april, begin mei - de lange, lange reis naar de broedgebieden weer kunnen aanvaarden.

Ussel

De /

BROEDRESULTATEN MET BONTE BOERTJES

door A. D. Vergunst

Foto: Horst Müller

Ik bezit al enige jaren bonte boertjes of Senegal papegaaitjes. Deze vogels behoren tot de familie van de langvleugel parkieten, die een zeer groot verspreidingsgebied hebben, dat zich uitstrekt over Azië, Zuid-Amerika en Afrika. De bonte boertjes zijn afkomstig uit Afrika. Ze komen al meer dan 200 jaar in de volières van de Europese vogelliefhebbers voor, want er is al een beschrijving van de bonte boertjes bekend uit 1760. Dit over de herkomst van de bonte boertjes. Nu zal ik een beschrijving geven van de broedresultaten, welke ik met deze vogels behaalde.

Toen ik ze kocht, zaten ze samen in een ijzeren kooi en aten ze alleen zonnepitten, het liefst zwarte. Daar dit voedsel te eenzijdig was, ben ik overge-

gaan op papegaaienvoer, dat ze ook direct aten, daar dit voor een groot deel uit zonnepitten bestaat. Dit beviel me echter ook niet en langzamerhand ben ik er wat parkietenvoer bij gaan geven, hetgeen in het begin nog al wat moeilijkheden opleverde. Daar ze elkaar veel aanhaalden en wel eens paarden, deed ik ze naar buiten in een groter hok met andere vogels. Het eerste jaar haalde ik ze 's winters naar binnen, later echter niet meer. Daar het verblijf in de buitenvolière toch geen broedresultaten opleverde, heb ik ze maar weer voor goed binnen gehaald en ben ik weer aan de voersamenstelling gaan dokteren door het met nog meer zaadsoorten uit te breiden. Toen ze aan het begin van de zomer weer begonnen te paren, heb ik ze in een andere kooi gezet van 83 cm. lang, 60 cm. hoog

200

Ussel

De /

en 40 cm. breed. Ik zette er een ruim valkparkieten nestblok in. In de voersamenstelling heb ik weer verandering aangebracht in verband met het op-fokvoer. De samenstelling is nu als volgt: 100 gr. zonnepitten, 100 gr. hennep, 100 gr. Japans millet, 100 gr. universeelvoer, 100 gr. mineralen, 100 gr. grit, 150 gr. tortelduivenvoer, 100 gr kippevoer, 100 gr haver, 100 gr. gebroken duivenvoer, 250 gr. op-fokvoer (verschillende merken door elkaar, zoals Tovo, Sluis en Cappelle, dit om ze aan de verschillende merken te laten wennen) en 500 gr parkieten-voer. Verder gaf ik ze fruit zoals tomaten, sinaasappels en appels en groenvoer. In het nestblok deed ik zaagsel en turfmolm. Intussen was het juni geworden en de pop kroop telkens in het blok. Na een dag of vijf merkte ik dat de pop vrijwel steeds in het nestblok verbleef en er alleen maar uitkwam om gevoerd te worden door de man, hetgeen ook wel eens in het broedblok gebeurde. De man broedde zelf niet. Op 9 juli hoorde ik 's avonds gepiep in het blok, dus vermoedde ik dat er jongen waren, hetgeen de volgende dag ook bevestigd werd door de eierschalen, welke op de grond lagen. Bij controle bleek dat ze 2 jongen hadden en dat er nog 1 ei in lag, hetwelk 2 dagen later uitkwam; dit jong is echter door de ouders opgegeten. Om op die controle terug te komen, dit moet erg voorzichtig geschieden, want de vogels zijn erg schuw. De broedtijd is vermoedelijk 21 tot 24 dagen. De eieren zijn ongeveer zo groot als een duivenei. De jongen zijn helemaal naakt als ze geboren worden. Na 10 dagen gaan de ogen open en ze zitten dan helemaal in het grijze dons. Op 1 augustus kwamen de eerste veren op de kop door en was het dons wit geworden. De snavel was zwart gevlekt. Acht dagen later kwamen de jongen voor het eerst met hun kopjes buiten het blok; ze zitten dan bijna helemaal in de veren. Ze zijn grauwer van kleur dan de oudervogels. De poten en neusdoppen zijn rose-achtig van kleur. Op 4 september kwamen ze voor het eerst uit het broedblok. Ze komen er alleen 's avonds en 's morgens vroeg uit. Ze waren nu helemaal bevederd. De ene leek veel op de man, maar de andere was aanmerkelijk grauwer. Ze werden nog steeds door de ouders gevoerd. Op 21 september begonnen de jongen zelf te eten, hoofdzakelijk nog zachtvoer, fruit en groen. Aan het kleurverschil te zien zijn de jongen vermoedelijk een man en een pop. Op 10 oktober heb ik de jongen apart gezet in een ijzeren papegaaienkooi. De oudervogels begonnen elkaar alweer te voeren, deze ronde leverde ook nog een jong op, dat echter direct opgegeten werd. Dit is mij een raadsel, misschien is er onder de lezers wel iemand die daar antwoord op kan geven. Ik vermoed dat het een gebrek aan levend voedsel is. Dit wil ik uitproberen in een volgende ronde door ze dan meelwormen en gemalen rauw vlees te geven. Hier volgt nog een beschrijving van het verschil tussen man en pop. Bij de man is de kleur van de borst diepgeel tot oranjegeel, bij de pop is dit matter, bovendien loopt het groen op de borst iets verder door.

DE NIJLGANS

Alopochen aegyptiaca.

Tekst en foto: N. A. Ferbeek

Deze gans die ook Egyptische vogsgans wordt genoemd valt onder de groep van bergeenden maar wordt, omdat hij vrij groot is, 70 cm, gans genoemd.

De nijlgans op de hierbij afgedrukte foto is niet mooi op kleur, toch is de lichte kop met bruine vlek om het oog goed zichtbaar. Op de rug is de vogel donker bruin, van onderen veel lichter.

Het hoofdvoedsel bestaat uit o.a. gras, wormen en insecten. Ze leven in het stroomgebied van de nijl, wat de naam van deze vogel ook niet anders doet verwachten. Buiten dit gebied komen ze in geheel Afrika voor als er maar voldoende drinkwater aanwezig is.

In tuinen gaan nijlganzen gemakkelijk tot broeden over. Als nestplaats zoeken ze een rustige plaats tussen struiken of in een strokappelletje.

De vogels rusten graag op horizontaal gelegde boomstammen of dikke takken. Deze ganzen blijven in prima conditie als ze naast een goed graanmengsel pluimveekorrels krijgen.

De vogel waar ik het plaatje van maakte was erg tam en haalde ons een stuk brood uit de hand.

Al met al een in zijn gedrag leuke vogel maar ze moet met medebewoners wel in een heel grote tuin gehouden worden.

Literatuur

Pariferus, 1966, De Nijlgans, Onze vogels 1; 11-12.
Gilliard E. Thomas. De Wereld der Dieren, Vogels.
Uitg. W. Gaade, Den Haag.

J. Ch. Latten

1

Het kweken van Harzer zangkanaries

Zoals we in het vorige artikel hebben gezien, moeten we voor de kweek steeds gezonde vogels gebruiken. Dit geldt zowel voor de poppen als voor de mannen. Het resultaat van kweken met zieke oudere vogels is dus nihil, want geen of onbevuchte eieren ook geen jonge vogels of afsterven doordat de pop de kracht niet bezit om de jongen te voeren. Dus gaan we nu opletten wat deze vogels meehebben wat voor de kweek en een vlijtige zang nadelig kan zijn. De oudere kwekers zeggen dan ook: „De gezondheid van de vogel kan men zien aan de zandlade van de kooi”. Hier zit dan ook een kern van waarheid in. Een gezonde vogel heeft een droge ontlasting met een wit puntje. Heeft een vogel natte ontlasting, dan mankeert er iets aan. In dit geval heeft de vogel kalkdiarree. Dit zijn dezelfde verschijnselen, waarvan wij in het broedseizoen zeggen, dat de pop zweetziekte heeft.

Kalkdiarree en zweetziekte zijn dus een en dezelfde ziekte. Dit verschijnsel komt ook voor buiten het broedseizoen zowel bij de poppen als bij de mannen ofschoon de pop het zal laten zien tijdens het broeden. Vogels met een natte ontlasting schakelen wij uit voor de kweek, omdat dit toch niets dan tobben geeft. Een nest jonge vogels waarvan de pop zweetziekte heeft zullen binnen enkele dagen een vieze en kleverige massa zijn. Deze jonge vogels zullen, zo ze in leven blijven, toch weer geplaagd worden met dezelfde ziekte als hun ouders. Men kan ze dus een enkele keer in leven houden door ze blauw maanzaad te verstrekken. Badwater geven maar geen groenvoer. Vroeger en nu ook nog wordt gezegd zweetziekte. Doch dit kan niet, omdat de vogels geen zweetklieren bezitten. Het vocht wordt wel door poriën uit de huid afgescheiden. Door een virus zijn de ingewanden van deze vogels besmet en dit virus veroorzaakt diarree. Bij de geboorte zijn de jonge vogels nog gezond. Doch na de geboorte worden ze al gauw besmet.

202

Zijn de jonge vogels gezond dan wordt de ontlasting die ze tegen de kant van het nest deponeren door de pop verwijderd, dat bij reeds besmette jonge vogels niet mogelijk is omdat deze ontlasting ook vies en nat is met een zeer onaangename geur. Laten wij voor de kweek de zandlade goed in de gaten houden. Droge ontlasting, gezonde vogels, geen vogels met natte ontlasting gebruiken voor de kweek. Al is de zweetziekte niet erfelijk, ze is wel besmettelijk. We moeten er dus rekening mee houden dat uit de vogels die deze ziekte hebben zwakke jonge vogels zullen komen. Deze jonge vogels hebben dan ook helemaal geen weerstand tegenover andere ziekten. Nu is het ook niet de tijd om aan besmette vogels met zweetziekte te gaan dokteren. Kweek dus niet met zieke vogels, maar met gezonde.

De ziekte waar ik nu iets over wil schrijven is wel erfelijk. Deze ziekte is goed zichtbaar als we erop letten. Dit is de leverziekte. Deze ziekte breidt zich sneller uit als men vermoedt. Zogauw de lever helemaal is aangetast zal de vogel sterven. Is de ziekte in dit stadium gekomen, krijgt de vogel krampen en valt van de zitstok. Ten onrechte wordt dan vaak beweerd, dat de vogel vallende ziekte heeft. Dit komt, omdat het lichaam door de ziekte niet langer functioneert. De buik van een vogel moet de kleur hebben van een mensenhand. De vogel die aangetast is door leverziekte heeft een afwijkende kleur. heeft de vogel een violette kleur op de buik dan heeft hij leverziekte. Hoe langer een vogel leverziekte heeft hoe groter de vlek wordt op zijn buik. Zulke vogels dus ook uitschakelen voor de kweek, want de jonge vogels hieruit gekweekt kunnen ook leverziekte hebben, omdat deze ziekte erfelijk is.

Uit bovenstaande hebt u kunnen zien dat de buik van een vogel de kleur moet hebben van een mensenhand. Hebben wij echter een vogel waarvan de buik een rode kleur heeft duidt dit ook weer op een

Ussel

De

of andere ziekte. Deze ziekte is de onderlijfontsteking, die ontstaat doordat de ingewanden niet in orde zijn.

In de handel zijn enkele middelen te krijgen, die goed zijn om ingewandstoornissen te bestrijden. Om genezing te bevorderen moeten wij zelf ook onze volledige medewerking geven. Laat ons de juiste voedingswijze toepassen en niet veel groenvoer verstrekken. Wel moeten wij oppassen, dat de vogel geen gebrek aan vitamine krijgt. In de handel is vloeibare vitamine verkrijgbaar die men in dit geval kan verstrekken. Door het weinige zachtvoer, dat we nu geven mengen we wat nouritpoeder en eventuele korreltjes blauwe maanzaad. Nouritpoeder absorbeert slechte bestanddelen en worden zo uit het lichaam verwijderd. Zulk een vogel gebruikte men niet voor de kweek, ook de jongen uit deze vogels zijn zwakelingen en dus gauw vatbaar voor andere ziekten. Deze ziekte kan men in

vele gevallen voorkomen, door een doelmatige voeding te geven en zorgen dat de verblijfplaats van de vogels vochtvrij is, want ons allen is bekend dat vocht en tocht onze grootste vijanden van onze vogels zijn.

NIEUWS UIT HET DIERENPARK WASSENAAR

Ondanks het winterseizoen bereikten ons toch nog enkele vogeltransporten. Het zou te ver voeren alle soorten te noemen en wij volstaan dan ook met het vermelden van de meest zeldzame of interessante soorten.

Uit Tanzania arriveerde een Grondneushoornvogel of Hoorndraai (Bucorvus leadbeateri) ter aanvulling van het mannelijk exemplaar dat zich reeds in onze collectie bevond. Door ons was een wijfje besteld, helaas bleek de nieuweling ook een mannetje te zijn. 's-Zomers kunt U deze grote grondvogels bewonderen in de grote open vliere achter de Nilgau-ren. Ze bewonen deze vliere met kori-trappen, zwartnek ooievaars en secretarisvogels.

Uit Thailand ontvingen wij een zending waarin zich enkele soorten bevonden welke nog niet in onze verzameling werden vertegenwoordigd. Om te beginnen een paartje witborst dwergvalken (Polihierax insignis). Deze soort is nauwverwant aan de in de laatste tijd vrij talrijk geïmporteerde dwergvalkjes (Microhierax caerulescens).

Bijzonder fraai zijn ook zeker een paartje Goudwang baardvogels (Megascops chrysopogon), het is een grote baardvogel met fraaie goudkleurige „wangen“. Via een relatie in Duitsland kwamen wij in het bezit van 2 Tandनावel baardvogels (Lybius bidentatus), het is een voornamelijk rood met zwart gekleurde vogel met een geweldige snavel voorzien van zware groeven. In de Louise-hal kunt U thans 21 baardvogels bewonderen in 10 verschillende soorten. Een bijzondere aanwinst is zeker ook een blauw exemplaar van de geelvoorhoofdamazonen. Deze vogel is geheel licht blauw gekleurd behalve het voorhoofd, dit is wit.

Ter aanvulling van onze collectie neushoornvogels ontvingen wij nog een paartje Witkuifneushoornvogels (Berenicornis comatus). Het zijn grote vogels waarvan zowel de man als de vrouw een grote witte kuif hebben. U kunt ze het komend voorjaar in één van de grote middenvlières van de Louise-hal bewonderen.

Broedresultaten: tot ons grote genoegen kwamen er in december wederom 4 eieren van de Hoender- of Ceriopsisgans (Ceriopsis novaehollandiae) uit. Dit was het 2e legsel in 1968. Met deze 4 jongen is ons aantal van deze soort gestegen tot 18. Wij zijn daarmee bijzonder in ons schik daar deze soort de op één na zeldzaamste gans is. Het totaal aantal exemplaren van deze gans wordt geschat op niet meer dan 6000 stuks.

2500 Bevinden er zich op Furneauxeilanden bij Tasmanië, 1000 in de Spencer golf in Zuid-Australië, 200 op Kaap Wilson en minder dan 100 in de Recherche archipel in West-Australië, de rest van bovengenoemd aantal bevindt zich in dierentuinen. In totaal zijn er tot op heden 36 hoenderganzen uitgebroed in het Dierenpark Wassenaar, velen hiervan hebben hun weg naar andere dierentuinen gevonden.

Wordt vervolgd

□
203

Wassel

De

DE TREUR- DUIF

Ussel

door Charles Everitt

De treurduif, ook wel ochtendduif genoemd, (*Zenaidura macoura*), is afkomstig uit Amerika, waar het een veel voorkomende vogel is. Hij is ongeveer 32 cm lang en in het veld is hij gemakkelijk te herkennen aan zijn lange puntige staartveren, die grote witte vlekken hebben, maar deze zijn alleen in vlucht zichtbaar. Man en pop zijn goed van elkaar te onderscheiden; de zijanten van de nek zijn bij de man metaalglanzend violet-groen, hetgeen de pop mist. Er zijn echter poppen, die onder de oorstreek een soortgelijke kleur laten zien, maar deze loopt dan niet zo ver door als bij de mannen. De mannen zijn ook groter dan de poppen.

In een volière komen ze gemakkelijk tot broeden. In een open nestkast maken ze een nest van twijgen en andere harde materialen welke ze tot hun beschikking hebben. Ze zijn zeer vruchtbaar en 5 of 6 nesten per seizoen vormt geen uitzondering. Het paartje dat ik bezat rustelde 7 keer in één jaar, maar de eieren van de laatste 2 nesten werden door mij weggenomen, daar ik geen ruimte meer had om nog meer jonge duiven onder te brengen. Het volgend voorjaar liet ik alle jonge duiven vrij wegvliegen, waarbij ik ze tevoren verschillend gekleurde ringen had aan gedaan, zodat ik ze zou herkennen als ze terugkwamen. Het eerste jaar bleven allen in de buurt van de volière, maar geleidelijk aan trokken ze weg, tot er na 4 jaar nog slechts 2 vogels waren overgebleven.

204

Het legsel bestaat uit 2 eieren, een enkele maal uit 3, ze zijn geheel wit en meten ca. 27 x 19 mm. Man en pop broeden, waarbij ze elkaar om de 5 uur aflossen. De broedtijd bedraagt 14 dagen. Pas geboren jongen verschillen niet van die van andere duivesoorten en hun oogjes gaan open als ze 5 dagen oud zijn. Beide ouders voeren de jongen, die snel opgroeien en na 12 dagen het nest verlaten. Hun kleur is dan lichtbruin en ze missen de lange staart. Als ze 1 maand oud zijn, zijn ze zelfstandig. Ze hebben dan reeds de lange staartveren en zwarte tekening op hun vleugelveren. De eerste tekenen van de typische purper-groene kleur van de mannen is pas te zien als de jonge mannen ongeveer 6 maanden oud zijn. Het duurt ongeveer tot ze 1 jaar oud zijn eer deze kleur volledig is doorgekomen en men er dan pas zeker van is of men met mannen of poppen te doen heeft. Van de 10 jongen, die in mijn volière werden grootgebracht, waren 5 mannen en 5 poppen. Twee van deze poppen hadden de reeds eerder vermelde gekleurde vlekken. De poppen leefden vreedzaam tezamen, maar de mannen moesten tegen het broedseizoen gescheiden worden.

Afgezien van het felle verdedigen van zijn territorium door de man, zijn het vreedzame vogels, die rustig in een gemengde collectie kunnen worden gehouden.

Het broedseizoen loopt van april tot september. Ze zijn winterhard en kunnen het gehele jaar in de buitenvolière blijven. Mijn vogels bleven zelfs bij een nachttemperatuur van min 24° C. buiten en dachten er niet aan de beschutting van het nachthok op te zoeken.

De voeding bestaat uit een tropisch zaadmengsel, aangevuld met witte millet en gebroken mais. Ze aten wat meelwormen, maar lieten ze vaak liggen als ze jongen hadden.

Tot slot wil ik dan nog een beschrijving geven van de treurduif. De bovenzijde is overwegend grijsblauw, de onderzijde is wijnrood. De staart is lang en bestaat uit 14 betrekkelijk smalle, spits toelopende veren. De snavel is zwart, de poten zijn rood. De iris is donkerbruin en rond het oog is een lichtblauwe naakte huidvlek. Op de vleugeldekveren bevinden zich zwarte vlekken, sommige zijn vierkant, andere rond.

De

Vogels houden

door D. Visser

Een ideale volière voor menige vogelliefhebber.

Er is uiteraard al veel over „vogels houden“ en alles wat er mee in verband staat gesproken en geschreven: dit is enerzijds het fascinerende, dat men er niet zo gemakkelijk over uitgepraat raakt en anderzijds noodzakelijk om voor de steeds aankomende nieuwelingen dit onderwerp van tijd tot tijd te herhalen. Ook de zgn. ervaren liefhebber kan nog eens nagaan waar zijn fout schuilt nadat hij in het eerste jaar een reuze succes behaalde en daarna niet noemenswaardige resultaten. Heel vaak ziet men dit dat een beginneling 't eerste jaar een leuk kweekresultaat behaalt en nadien „pet“. Hoe komt dit?

Doodeenvoudig: men ziet, hoort over andere dingen dan alleen maar zaad-en-water bij Jan, Piet en Klaas en waarvan ze individueel zeggen dat ze aan dat en dat hun resultaat toeschrijven. Tja en wat bij de een goed is, moet bij de ander dus ook goed zijn. Alleen... het werkt vaak averechts. Waarom??? OMDAT MEN NIET WEET WAT MEN DOET!!! Nu ben ik, net zo min als u, een voedingspecialist, maar kijkt u eens naar de zeppoederindustrie; alle producten dragen het predicaat „kan niet beter“. Zo is het ook met al die artikelen die genoemde Jan, Piet en Klaas gebruikten en waarvan Chris dan een radjetoe samenstelt in de veronder-

stelling dat dat het dan wel moet zijn. Maar, zoals gezegd met een averechts gevolg, omdat de vogels het bv. te goed hebben en daardoor te vet worden. Of men is te zindelijk door in een te kort tijdsbestek regelmatig de verblijfsruimten te reinigen, waardoor een vertrouwde rust de vogel in zijn doen en laten belemmerd. Immers — overal waar te voorstaat is verkeert — en dit geldt zowel in positieve- als negatieve zin. Dit houdt geenszins in dat hiermede alle problemen zouden zijn opgelost. Verre van dat. VASTE REGELS IN DE VOGELHOU- DERIJ ZIJN ER NIET!!! Natuurlijk zijn er een aantal richtlijnen met talloze variaties.

Waarom er geen vaste regels zijn? Om de doodeenvoudige reden dat het terrein te onoverzichtelijk is, om zonder voorafgaande kennis wetten te stellen. Denken we bv. alleen eens even aan het grote assortiment/soorten vogels welke in liefhebbers handen zijn. Dan bv. de verscheidenheid in accommodatie enz. Meerdere verschillen zijn al te vinden bij elke specifieke kanarie-kweker; ev. beide met goed gevolg.

HOOFDZAKEN — is richtlijnen — a. het juiste, passende voedsel per vogel (een groot verschil hierbij is al of bv. een kanarie in een kooitje dan wel in een ruime volière is gehuisvest), b. schoon, zui-

ver water. c. behoorlijke, passende accommodatie, ev. inclusief verlichting en verwarming. d. een schoonmaak onderhoud, waarbij de vogel in ieder geval niet in zijn eigen drek omkomt, maar er nu ook weer niet met een wc-papiertje achterna wordt gelopen.

Wanneer men besloten heeft vogels te gaan houden, wat zijn dan de eerste stappen welke moeten worden ondernomen??? Meestal is het zo dat men reeds vogels heeft alvorens lid te worden van een of andere vereniging op dit gebied, zodat deze regels eigenlijk bitter weinig zin hebben, ware het niet dat het beter is „ten halve gekeerd . . .”

Het uitgangspunt moet zijn: **WELKE ACCOMMODATIE KAN IK VOOR DE VOGELS BESCHIKBAAR STELLEN, ZOWEL WAT BETREFT HET RUIMTELDIJK- DAN WEL HET FINANCIËLE ASPECT.** Nauw hieraan verbonden is de vraag „welke vogels” wil ik gaan houden. Meteen hieraan gekoppeld doet zich de vraag voor „wat verlang ik van mijn vogels”.

Zomaar wat vogels voor wat kleur en zang?

Specifieke zang?

Specifieke kleur?

Kweken?

Bijverdienste?

Tallose andere overwegingen kunnen gelden: 't een in combinatie met 't andere.

Wanneer we eens enkele facetten nader bezien, zal het duidelijk worden dat er eerst dient te worden gewikt en gewogen. Gaan we met vakantie naar Ameland of Mallorca!!

Het streven naar het ideale van een kanariëkweker zal zijn: een aantal x-broedkooien, waarbij meteen de ruimte en financiën aan de opzet gebonden zijn; daarnaast 2 ruime vluchten of binnen of buiten om de jonge mannen en poppen afzonderlijk de ruimte te geven voor het uitgroeien, volgroeien. In deze broedkooi-opzet kan men ook enkele andere vogelsoorten betrekken. Echter lang niet alle vogels eigenen zich voor een broedkooi!!! Voorts geldt voor een kweek; de ouder-vogels moeten het als 't enigszins mogelijk is zelf doen. Alleen in uiterste noodzaak kan-mag-men omzien naar pleegouders. Om van pleegouders uit te gaan is funest, getuige meerdere soorten vogels welke de laatste jaren behoorlijk zijn gedegenereerd.

Ook de man, welke zich om financiële reden niet zou behoeven te bekommeren, dient zich te beraden al was het alleen maar om het feit dat het hier om „levende waar” handelt. T.a.v. de bouw van een willekeurige volière het volgende. Zonlicht is zeer belangrijk, zodat de volière hierna geplaatst dient te worden, m.a.w. frontzijde op 't zuiden. Is de situatie zo dat dit niet past, dan toch in ieder geval hiermede zoveel mogelijk rekening houden.

Iedere volière dient over een goed droog nachthok te beschikken; dusdanig groot dat de vogels er ev. 's winters de ruimte in hebben, wanneer ze door de weersomstandigheden niet naar buiten kunnen. Ook hier dient men zich dus te beraden en heeft

een „knots van een open-volière” geen enkele zin naast een klein nachthokje. Een en ander houdt natuurlijk wederom nauw verband met het vogelbestand. Houdt men soorten welke van huis uit temperatuursgevoelig zijn dient men ook hier rekening mee te houden en verwarming aan te brengen. Bij het bovenstaande ben ik uitgegaan van een gemengde bevolking, waarbij 't kweken op de tweede plaats kwam en de verdere accommodatie t.a.v. begroeiing, nestgelegenheid e.d. nog niet zo'n grote rol speelt. Anders wordt het wanneer men speciale soorten aan 't broeden wil krijgen. Dan dient men allereerst na te gaan „wat, hoe, waarom” gebeurt er met deze vogel in de vrije wildbaan?” Literatuur kan dan vaak uitkomst bieden t.a.v. broedperiode, nestbouw, jaargetijde, voedsel voor de jongen enz. enz. Dan moet men de specialiteiten van de vogel zoveel mogelijk proberen na te bootsen.

Ook t.a.v. het voedsel dient men nauwkeurig na te gaan wat voor een dieet een bepaalde vogel van huis uit heeft opgedrongen gekregen. Wil men resultaten van „wildvogels” (of inlands of tropisch) verwachten komt het vaak net neer op de kleinigheidjes. In leven houden is geheel iets anders dan in top-conditie brengen, hebben en houden!!! Ook de natuurlijke selectie is in gevangenschap soms ver te zoeken, omdat we alles maar aan houden en verder laten kweken. In voorgaande artikelen heb ik al eens gesteld dat 't merendeel wat wij onze vogels voorschotelen een vervanging is: iets wat ze in de wildbaan zelden krijgen. Bv. weten we dat meerdere vogels dol op frisse miereneieren zijn: weten we dat ze veel eiwitten bevatten: weten we dat ze (zij het met mate verstrekt), prima hun werk doen (opfokken v. d. jongen). Mijn vraag aan u: „Krijgt deze vogel ook deze miereneieren in de vrije natuur? Hoe dan?” 't Is een vervanging en een goeie voor bepaalde vogelsoorten!!!

Scheer niet alle zaad- en universeel-etende vogels over één kam. Om meerdere soorten zaad-etende vogels in top-conditie te houden hebben ze wel degelijk levend dierlijk voedsel nodig in de vorm van enchytreën, meelvormen, miereneieren e.d. M.a.w. veel eiwitten. Hun gehele stofwisseling is hierop ingesteld. Vaak is het lichaam bij machte tekorten zelf om te zetten en te produceren, echter dan vaak ten koste van de normale behoeften.

Een levend wezen bestaat immers voor 't merendeel uit water en eiwitten en heeft voorts nog koolhydraten (zetmeel, suikers e.d.), vetten, vitaminen, mineralen, zuurstof en water nodig. De eiwitten, vitaminen en mineralen kunnen we rekenen tot de opbouwstoffen en instandhouding van het lichaam. De koolhydraten en zuurstof dienen voor de verbranding, evenals het vet.

Het water is nodig voor het transport van de voedingsstoffen van haarwortels tot teentoppen.

Wanneer we de modus per vogelsoort kunnen vinden, uitgaande van de natuurlijke behoeften, zijn alle vogels in gevangenschap te houden en te kweken. Zeker komen er nog enkele andere aspecten om de hoek kijken. Veel succes.

Wissel

De

JENDAYA PARKIETEN

De kleurenpracht van de Jendaya parkiet (*Conurus Jendaya*) zal iedere vogelliefhebber direct aanspreken en bij hem het verlangen doen opkomen om deze mooie vogel in zijn volière te hebben.

Door Chr. Walraven

De goudgele kop en hals en de felle oranje rode borst en buik contrasteren prachtig met de groene rug en vleugels. Helaas heeft deze vogel het nadeel dat zijn stemgeluid niet zo prettig is, waardoor hij minder geschikt is om binnenshuis te worden gehouden. In een buitenvolière heeft men daar echter minder last van en zal men veel plezier van deze prachtige vogel beleven.

De verzorging stelt geen speciale eisen, waardoor ook beginnende liefhebbers zich rustig Jendaya parkieten kunnen aanschaffen, vooropgesteld natuurlijk dat zij de algemeen bekende nadelen van de meeste parkieten (knaaglust en schreeuwen) in overweging hebben genomen.

Naast een zaadmengsel voor grote parkieten moeten deze vogels regelmatig wat fruit hebben, evenals groenvoer en kalk, terwijl geweekt oud witbrood meestal ook graag gegeten wordt. De vogels zijn winterhard en men kan ze dus rustig het gehele jaar door in de buitenvolière laten, wanneer ze 's winters maar de nachten in een goed nachthok kunnen doorbrengen. Jendaya parkieten zijn niet vechtlustig, zodat ze in een ruime volière rustig zijn samen te houden met andere parkieten of andere grote vogels zoals glansmerels, witkuifgaaien e.d.

Wanneer de vogels zich in een volière goed op hun gemak voelen gaan ze wel tot broeden over, waarbij ze gebruik maken van een ruime nestkast van ca. 17 x 17 x 30 cm. De 3 tot 4 eieren worden ca. 25 dagen door de beide ouders bebroed. Tijdens het grootbrengen van de jongen moet veel eivoer, geweekt oud brood en fruit worden gevoerd. Na ongeveer 50 dagen vliegen de jongen uit en zijn dan snel zelfstandig. Wanneer men het geschreeuw van Jendaya parkieten op de koop toe wil nemen, heeft men aan deze vogels bijzonder prettige volièrebewoners die vrij tam kunnen worden. □

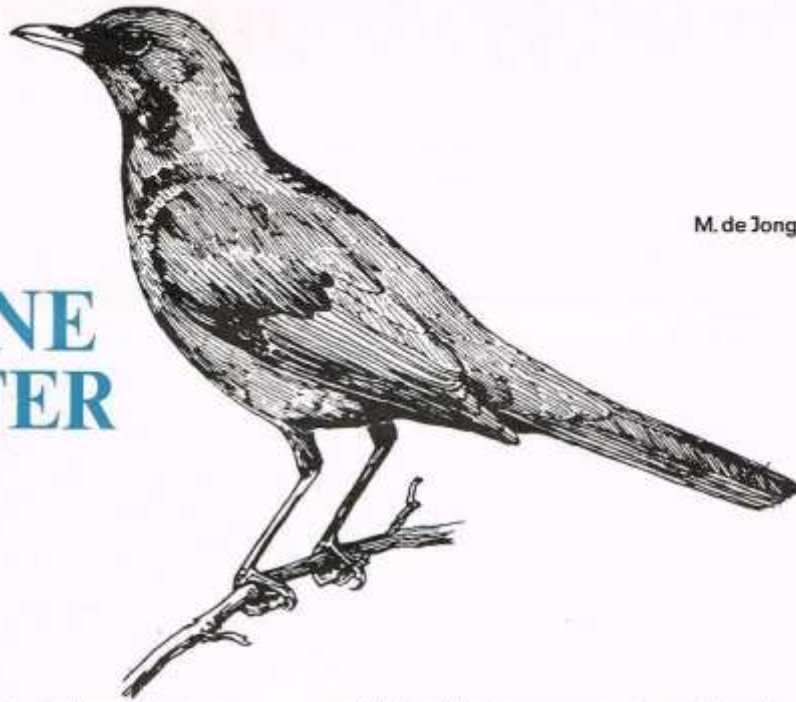
BERMUDA-STORMVOGEL BEDREIGD

De broedresultaten van de Bermuda-stormvogel of cahow (*Pterodroma cahow*) lopen gestadig terug. Deze vogelsoort was, toen in 1609 de eerste kolonisten op de Bermuda-eilanden voet aan wal zetten, nog zeer talrijk. Twintig jaar later was de vogel geheel verdwenen en meer dan drie eeuwen heeft men aangenomen dat de soort volledig was uitgestorven. In 1951 werd evenwel een kleine kolonie van ca. 100 vogels ontdekt. Bij een in maart 1967 daaronder ingesteld onderzoek, bleken de eieren en jongen van de mislukte nesten alle DDT bevatten! Aangezien de vogels volledige bescherming genieten, moeten zij het vergif door het voedsel (vnl. bestaande uit inktvissen) hebben binnengekregen.

(Uit Panda-Nieuws)

DE BRUINE LIJSTER

M. de Jong

Reeds geruime tijd was ik van plan even te reageren op het interessante artikeltje van de heer Charles Everitt in het juni-nummer van vorig jaar.

Tot mijn spijt is het door mijn hoofd gegaan, maar bij het doorbladeren van de afgelopen jaargang kwam ik het bewuste stukje weer tegen en heb ik me onverwijd tot schrijven gezet.

De heer Everitt heeft het in zijn artikeltje over de Bruine lijster (*Turdus fumigatus obsoletus*), die domicilie heeft in het noordelijk deel van Zuid-Amerika alsmede op de zuidelijke Antillen. Mijs inziens had de auteur er beter aan gedaan hier te spreken van **Zuidamerikaanse bruine lijster**, aangezien wij in onze avifauna reeds een Bruine lijster kennen, een ondersoort van de Naumann's lijster. Deze Bruine lijster, die voorkomt in Noordoost Azië, heet in de wetenschap *Turdus naumanni eunomus*.

Hoewel ik niet weet of deze lijster wel eens wordt gehouden in gevangenschap, wil ik er toch wel iets over vertellen.

In Europa is deze lijster een zeer zeldzame verschijning; in diverse landen is hij nog nimmer vastgesteld, in andere slechts een paar maal. De eerste vondst in ons land dateert uit 1899 toen een exemplaar werd gevonden bij Veenwouden in Friesland. Op 22 januari 1955 werd een Bruine lijster gezien in een tuin te Naarden en op 20 februari van dat jaar werd er een gevonden te IJsselmuiden bij Kampen. Tot op heden zijn dus drie gevallen bekend: twee vondsten en één waarneming.

Het broedgebied van de Bruine lijster bevindt zich in noordoostelijk Azië, beoosten de rivier de Jenissej tot aan het schiereiland Kamsjatka. Dit territorium

sluit dus als het ware aan op dat van de u allen welbekende Grote lijster. De Bruine houdt echter nog van dichtere naaldbossen dan zijn groter familielid, hoewel het broeden geschiedt in alleenstaande boompjes of struiken. Op sommige plaatsen worden de nesten die zeer veel lijken op die van de merel, net even boven de grond gebouwd, op andere plaatsen daarentegen op hoogten die variëren van één tot vier meter. Ook de eieren lijken op die van de „Zwarte lijster”; ze zijn echter wat helderder en de vlekking is geprononceerder. (Als bijzonderheid dient nog te worden opgemerkt dat een ornitholoog beweert nesten te hebben gevonden in de buurt van Archangel! Als dat zo is, dan zou het broedgebied enorm westwaarts zijn uitgebreid en dit zal dan ook wel grondig moeten worden onderzocht.)

De Rosvleugellijster, zoals onze zuiderburen deze vogel noemen verschilt van de Europese lijsters door een bruinig zwarte band over de borst en erg donkere flanken, een duidelijke lichte wenkbrauwstreep, die nóg meer opvalt dan bij de Koperwiek en tevens door veel roodbruin op de vleugels. Ik hoop dat u met deze gegevens de „vreemdeling” kunt identificeren.

IJssel

De I

Zilver Isabel

E. Adema

Eén van de klassieke kleuren in het kleurgamma bij de kleurkanariekeek, die zich, ondanks de vele nieuwe kleuren, nog steeds goed weet te handhaven, zowel bij de kwekers als op de wedstrijden. Een (goede) zilver-isabel vogel ter wedstrijd brengen is echter nog niet zo eenvoudig. Als we de omschrijving voor deze kleur, volgens de standardeisen van de N.B.v.V. eens doorlezen zien we dat de eisen, voor deze vogel gesteld, alleen met veel kennis van zaken en met de juiste fokparen dicht te benaderen zijn, en dientengevolge een hoge waardering van de keurmeester kunnen verwachten.

Als laagst geklassificeerde in onze pigmentserie bezit de Isabel vogel de kleuren lichtbruin en geel. Bij de zilver-isabel is deze licht-bruine kleur aanwezig met een doorschijnende zilverkleur. De grondkleur is hier wit, kleurloos. Eventuele aanslag moet minimaal zijn.

Het pigment, zeer minimaal uiteenvloeiend, mag (volgens de standaard) geen streping laten zien. Dit is nu wel de zwaarste eis welke aan deze kleurvarieteit is gesteld. Geen streperigheid in de rug, zonder dat de vleugelpennen daarbij alle pigment missen, deze vogels zien we in procenten uitgedrukt, zeer weinig van het aantal ingezonden vogels in deze kleur.

Niet alleen dat het lichtbruin over de gehele vogel moet doorschemeren, ook telt de kwaliteit van het zilver een woordje mee. De vogel welke, voornamelijk in de borst en stuit te licht is, tegen het witte aan, is niet goed. In de gehele bevedering moet namelijk het lichtbruin doorschemeren, ook in de borst en stuit en niet te vergeten de flanken.

Het zilver moet, ter vergelijking, overeen komen met de kleur van b.v. een zilveren tabaksdoos. Leg zo een doos maar eens in de verse sneeuw en het verschil is duidelijk.

Het zal van het inzicht en de praktische ervaring van de kweker afhangen welke vogels hij gebruikt voor het kweken van goede isabellen.

De vogels welke een teveel aan bruinpigment laten zien zijn ongeschikt voor de isabelkeek.

Vele op de wedstrijden ingezonden vogels doen dan ook eerder aan een te lichte bruine vogel denken dan aan een isabel. Veel vogels in deze klasse hebben een veel te duidelijke streping in de rug. Persoonlijk vind ik de eis van **geen** streping in de rug bij een isabel wel iets te veel gevraagd en kan deze eis voor de Isabel-pastel wel waarderen.

Het blijft voor de kweker natuurlijk zaak er naar te streven om die streping, zo mogelijk, geheel weg te werken in zijn kweek.

Niet alleen dat het bruinpigment in de vogel minimaal moet zijn, deze moet ook minimaal tot uiting komen in de snavel, pootjes en nagels.

Het aanwezig zijn van streperigheid in de rug gaat dan ook veelal samen met een te veel aan pigment in snavel enz. Ook deze moeten enkel **zeer** licht eenkleurig zijn.

Weet de kweker, naast bovenomschreven eisen, ook nog de aanslag in de vleugels tot nul te reduceren dan kan hij vol vertrouwen dergelijke vogels voor de keurmeester brengen.

Al met al, een mooie vogel uit onze collectie die de moeite van het houden en kweken zeker waard is, doch zoals het spreekwoord zegt; "Alle hout is nog geen timmerhout" zo begrijpt U is ook lang niet elke "Isabel - Isabel en derhalve geschikt om er triomphen mee te behalen.

Doch ook hier geldt, hoe zwaarder de eisen, des te vreugdevoller indien men successen behaalt.

Ik hoop, dat mij ook dit jaar op de wedstrijden weer vele van deze (goede) isabellen voorgezet zullen worden.

OPMERKING:

Ik verwonder mij er steeds weer over dat, en dit is niet alleen van toepassing op de (zilver)isabel kwekers, er nog zovelen zijn welke de standardeisen van vogels niet kennen en niet in het bezit zijn hiervan.

*Daarin vindt U de omschrijving van elke vogel en het is naar deze eisen waarop de keurmeester Uw vogel wil en **MOET** waarderen.*

Standardeisen voor Kleurkanaries, grasparkieten, zebrevinken en japanse meeuwen, tegen zeer lage prijs, te bekomen aan het adres van het Bondsbureau; Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.

De schoen- bek- ooievaar

Ussel

Pelikanen mogen weliswaar een formidabele snavel hebben, maar deze haalt het bij lange na niet bij die van de schoenbekooievaar of schoenbekvogel. Dit blauwglanzende lichaamsdeel is in één woord fabelachtig! Hij is namelijk haast even breed als hij lang is; trouwens op de foto kunt u dit heel duidelijk zien. De hoofdkleur van deze meer dan een meter grote vogel is blauwachtig grijs met groene glanzes op de rug. De borstveren vertonen donkere, vrijwel zwarte centra; de poten met de lange tenen zijn zwart en om het geheel te completeren: op de kop bevindt zich een klein, 'verwaaid' kuifje.

De woongebieden van Abu markub, zoals de Arabische sprookjesnaam voor deze vogel luidt, moet men zoeken in de omgeving van de bronrivieren van de Nijl waar de ontoegankelijkste moerassen van geheel Afrika zich bevinden en de papyrusplanten welig tieren over oppervlakten van vele vierkante kilometers. Op het echte vasteland ziet men deze vogel zelden of nooit; liever houdt hij zich op in drassige gebieden en sompige terreinen, waar hij centimeters in wegzakt en zijn lange tenen hem goede diensten bewijzen.

Men is het er nog steeds niet over eens, aan welke vogelsoort hij het nauwst verwant is: nu eens plaatst men hem in een eigen familie, dan weer bij de reigers of de ooievaars en ook gaan er stemmen op, hem onder te brengen bij de pelikanen. Van alle genoemde soorten heeft hij iets weg. Hij vist op de manier van reigers. Roerloos staat hij in het ondiepe water en doet bij tijd en wijle zeer bedachtzaam een pasje vooruit. Ziet hij iets van zijn gading, dan schiet de kop met de enorme snab als een bliksem-

flits uit en het gevangene is binnen. Niet zelden zijn dit zeer grote prooidieren - longvissen bij voorbeeld - die zo zwaar zijn, dat de vogel zich met uitgespreide vlerken in evenwicht moet houden. Vervolgens gooit hij de kop achterover en laat de prooi naar binnen glijden.

Vliegen doen ze zoals de pelikanen plegen te doen: de hals ingetrokken en de snavel op de borst. Met de ooievaars hebben ze alleen het snavelkleppen gemeen, hoewel dit geen 'dagelijkse bezigheid' is. De 'shoebill', zoals de Engelsen hem noemen, is doorgaans zeer zwijgzaam; buiten het genoemde kleppen zijn nog rauwe, 'lachende' en schrille kreten beschreven.

Het nest bevindt zich altijd op de bodem, een droog stukje grond met lang gras. Er worden een of twee eieren gelegd, die witachtig van kleur zijn, bedekt met een kalklaagje en vaak besmeurd met uitwerpselen.

Wilt u meer weten over deze 'geheimzinnige reuzenvogel' dan kan ik u het boek 'Abu markub' van Bengt Berg van harte aanbevelen.

De /

Waterslagers

(terugblik seizoen 1968)

Het is mij opgevallen dat de waterslager de laatste jaren, maar vooral het seizoen 1968 overal in ons land, in steeds grotere getale op de wedstrijden verschijnt.

De grote gele vogel met zijn mooie postuur en zijn nachtegaalachtige zang, schijnt steeds meer interesse te ondervinden bij de liefhebbers van kanariezang.

De vraag naar waterslagers stijgt dan ook evenredig, zowel van kwekers als van particulieren, welke laatste de waterslager steeds meer gaat prefereren als kamerzanger.

Het is thans zo, dat de kwekers van goede stammen meestal reeds voor het wedstrijdseizoen hun overvloedige nateelt hebben verkocht, en dat na dit seizoen prakties geen man of pop van goede stammen te krijgen is.

Ook het buitenland heeft grote interesse voor onze hollands waterslagers, gezien de vele brieven die ik van buitenlandse liefhebbers mocht ontvangen om inlichtingen over waterslagers.

Al met al meen ik te mogen stellen dat onze waterslager een goede toekomst heeft, wat mede te danken is aan het feit dat de zangkwaliteit de laatste jaren zo enorm is gestegen.

Jarenlang hebben de kwekers getobd om het harzer element, dat vroeger in de waterslager werd ingebracht, met het doel om de vogels een diepere toonligging in de zang te geven, weer uit het lied te verwijderen, zonder aan toondiepte in te boeten.

Lange en losse knorren, lange hol of heulrollen, hebben vele jaren het lied ongunstig beïnvloed, waardoor de oorspronkelijke slagzang voor een groot deel was verdwenen en plaats had gemaakt voor een lied, dat een mengsel was van harzer en waterslagertoeren. Dat dit de echte zangliefhebbers niet kon bekoren ligt voor de hand. De harzer is als melodieuze zanger niet te evenaren.

De waterslager is evenzeer melodieus in zijn zang en thans zonder storende fouten, maar hij kan alleen indruk maken als hij zijn melodie voordraagt in het aan het ras eigen ritme en voordracht wijze, waarmede uitsluitend nachtegaaltoeren worden gebracht. De waterslager moet een vogel zijn, die zich in zijn lied voordracht totaal van de harzer onderscheidt.

Zodra het harzeraccent in het lied van de waterslager gaat medespelen kan deze als zanger nog wel waarde hebben, maar als rasvogel is hij dan waardeloos, temeer daar ook in de nateelt dat harzeraccent steeds sterk naar voren komt.

De kwekers, die weten wat voor moeite het heeft gekost om het harzeraccent te onderdrukken, zullen zich er nooit meer toe laten verleiden, om zoals

vroeger veel gebeurde, de waterslagers met harzers te kruisen.

Gelukkig is de waterslager thans zijn kinderziekten te boven en zelden horen wij op onze keuringen nog een klein heulrolletje, waarvan dan ook grif aantekening op de keurlijst wordt gemaakt. Keurmeesters en kwekers hebben samen een grote activiteit ontwikkeld om alles wat niet tot het lied van het ras behoorde te weren. Tot deze activiteit heeft ook de studieclub "De Nachtegaal" veel bijgedragen. Deze landelijke club van uitsluitend liefhebbers van waterslagers die bestaat uit leden van alle bonden, houdt eenmaal per jaar een ledenvergadering, die uitsluitend is gewijd aan de studie van de waterslager en zijn lied. Eenmaal per jaar meestal in de maand Februari houdt zij een zangwedstrijd.

Op de sluitingsdag van deze wedstrijd geven alle nederlandse keurmeesters in afzonderlijke lokalen aan de hand van zingende vogels, voorlichting aan de leden, die zich op deze wijze veel zangkennis eigen kunnen maken.

Het lidmaatschap van de club kost 5,00 per jaar. e.v. opgeven bij P. Buitenkamp, Roerstraat 10 Amersfoort, Giro 705860

Natuurlijk treffen we op de zangwedstrijd nog vogels aan van slechte en zeer slechte kwaliteit waaruit blijkt, dat er nog steeds waterslagerkwekers zijn, die zich niet de moeite getroosten om zich de kennis te verschaffen, die nodig is om goede waterslagers te kweken.

Soms vraagt de keurmeester zich af, hoe het mogelijk is dat er waterslagers worden ingezonden, die allen met de waterslager gemeen hebben dat ze geel zijn, en dus niets van het waterslager lied in zich hebben.

Deze inzenders demonstreren hiermee een gebrek aan lust om de middelen, die tegenwoordig voor het grijpen liggen, aan te wenden om zangkennis te verkrijgen.

Daarentegen treffen we steeds meer kwekers aan die wel gebruik hebben gemaakt van deze middelen, en dit is de reden dat de kwaliteit zo vooruit is gegaan.

Tot de middelen, die de kwekers kunnen helpen om alles te weten wat zij nodig hebben om goede vogels te kweken, behoort onder meer, het boekje "Waterslagers, houden, kweken, keuren" waarin alles wordt omschreven, wat de kweker nodig heeft, om een goede stam waterslagers te formeren en te kweken.

Dit boekje wordt U franco toegezonden na storting van f 6,20 op giro 499637 te mijnen name.

Een grammfoonplaat van een Wereldkampioen waterslager, die niet alleen alle goede waterslager toeren weergeeft, maar bovendien met begeleidende tekst, alle toeren beschrijft en verklaart.

Deze plaat is te bestellen bij de Europese Fonoclub, Singel 262 Amsterdam na storting van f 6,10 op Giro 7158 ten name van deze firma en wordt U dan franco toegezonden.

M. van Woezik, Den Haag

De Visdief

M. de Jong

Foto: Cees Scholtz

Een aantal jaren geleden dwaalde ik door de velden en over de opspuiterreinen rond Amsterdam, oorden die inmiddels zijn herschapen in enorme huizenblokken. Plotseling werd ik opgeschrikt door een luid krijsend 'kriëiëië-jëëéh', dat werd geuit door een boven mijn hoofd vliegend visdiefje. De slanke stern was volkomen in de war en zó overstuur, dat hij me als het ware gewoon de weg wees naar zijn nest met drie eieren. Doorgaans nestelen visdiefjes in kolonies, maar dit legsel lag moederziel alleen op een door water omgeven 'zandheuveltje'. Een uur later vond ik nog drie nesten, vrij dicht bij elkaar, maar zeker anderhalve kilometer verwijderd van het eerste nest.

Nest is een beetje een groot woord, want doorgaans is het niets meer dan een kuiltje in de grond, dat nu eens in het geheel niet, dan weer spaarzaam wordt gestoffeerd met wat plantaardig materiaal of een paar schelpjes. Over het ontstaan van dit nestkuiltje schrijft Barruel in 'Leven en gewoonten der vogels': „Gedurende de paringspronk verschijnt het mannetje van het visdiefje voor het ineengedoken wijfje, cirkelt dan om haar heen en teneinde hem aan te zien, draait zij mee, waardoor een rond kuiltje in het zand ontstaat". Ook andere auteurs hebben iets dergelijks vermeld: persoonlijk heb ik een en ander ook wel gezien, maar nooit, dat de zittende vogel een volledige cirkel beschreef. Doorgaans was het een einde naar links en dan weer naar rechts, hoewel op die manier tenslotte ook een 'uithollinkje' ontstaat. Toch kan men op drassige terreinen flinke bouwsels aantreffen van wel tien cm hoog met een middellijn van twee dml. Verder kiezen zij als woonplaats zandplaten en -banken, stranden, schorren en kwelders, opgespoten terreinen (die ik reeds noemde) en andere kale of begroeide vlakten. Op de kleurenplaat bij dit artikeltje zijn de vogels letterlijk 'in de bloemetjes' gezet. Op deze foto kan men echter niet de 'gangetjes' zien, die naar het nest lopen. Het is namelijk zo, dat de oude vogels niet direct op de eieren neerstrijken, maar een eindje er vandaan, zodat ze het laatste stukje door de vegetatie moeten dribbelen, waardoor de platgetrapte paadjes ontstaan. (Dit ziet men ook dikwijls bij de watersnip). Een compleet legsel bestaat doorgaans uit drie eieren, soms slechts uit twee, maar wanneer er vier in het kom-

metje worden aangetroffen, neemt men aan dat het een produkt is van twee wijfjes. De kleur is erg uiteenlopend, variërend van grijsachtig, zandkleurig tot koffiebruin, soms lichtgroen. (Eenmaal vond ik een prachtig legsel: fraai pastelblauw met vrijwel geen vlekje!) Maar vrijwel altijd staan op de schaal grote en kleine donkerbruine en zwarte vlekken, nu eens egaal verspreid, dan weer het dichtst bijeen aan de stompe pool, waar zij dan een soort kap of kransje vormen. De eieren worden gelegd met tussenpozen van één tot twee dagen en door beide partners circa drie weken bebroed; maar eerlijk is eerlijk: het vrouwtje houdt verreweg het meest de eieren warm. Een dag of twee, drie na de geboorte verlaten de kindertjes hun simpele wieg en scharrelen dan wat rond in de omgeving, waar ze door de oude vogels van de nodige snavelkost worden voorzien. Na een maand kunnen ze vliegen maar ook dan blijven ze nog geruime tijd onder de hoede van vader en moeder. Vaak achtervolgen de jongen de oude dieren, almaar schreeuwend om voedsel. Ik zal daarover een staaltje vertellen en dan weet u meteen dat visdieven verdraaid vrijpostig, neen, brutaal kunnen zijn!

Op een gegeven moment, al heel wat jaartjes geleden, stond ik met mijn 'japannertje' te vissen in een oude vaart in het noordoosten van Friesland. Voortdurend wiekte een visdiefje boven het water, 'op zijn hielen' gevolgd door een bedelend jong, dat duidelijk te herkennen was aan zijn witte voorhoofd. De oude vogel — ik weet niet of het mannetje of een vrouwtje was want de seksen zijn identiek — zag kennelijk niets van zijn gading, want niet één keer ging hij 'kopje onder'. Op een gegeven mo-

Wessel

De,

ment ving ik een klein voortje, dat me zeer geschikt leek er mee te snoeken. Ik haalde het visje voorzichtig van de haak, legde het achter me neer in het gras en deed een nieuw pluimpje aan het haakje, alvorens mijn andere attributen in orde te maken. Maar het snoeken was al niet meer nodig, althans voorlopig niet, want terwijl ik de 'pluim' gereed maakte en daar al mijn aandacht aan besteedde, hoorde ik een gefladder achter me. Ik draaide me om en jawel hoor, het visje was — zij het dan ook geheel onvrijwillig — vertrokken, netjes opgepikt door Jacobus de visdief. Als een juichkreet weerklonk het 'kriéiéiéié-jéééh', dat ik maar heb opgevat als een bedankje.

Visdieven, die u waarschijnlijk allen wel zult kennen en waar ik geen signalement geef omdat het plaatje voor zichzelf spreekt, kunnen soms worden verwisseld met Noordse sterns. Hoewel er meerdere kleine verschilpuntjes zijn, is het meest kenmerkend de snavel: deze is bij de visdief vermiljoen met een donkere, vrijwel zwarte punt, bij de Noordse stern bloedrood en meestal zonder donker uiteinde.

Evenals de torenvalken hebben deze sterns de gewoonte op een denkbeeldig punt in de lucht stil te staan met snel op en neer slaande vleugels, te 'wiekelen' of 'te bidden voor het eten'. Plotseling schie-

ten ze als een meteor naar beneden en in de meeste gevallen hebben ze 'beet'. Echt duiken doen de visdieven zelden; in de meeste gevallen gaat alleen de kop onder water, want bij voorkeur worden die waterbewonertjes gegrepen, die erg hoog zwemmen of door enig ongeval aan de oppervlakte drijven. Heel wat zieke visjes worden op die manier opgeruimd, iets wat naar mijn mening de visstand stellig ten goede komt.

In juli beginnen de visdieven af te zakken naar zuidelijker oorden, om de wintermaanden door te brengen aan de kusten van tropische en subtropische zeeën. Maar in april kunnen we alweer naar ze uit gaan kijken, de sierlijke vogels met hun zwarte kalotje en diep ingesneden staart, waarbij de 'vork' nog wordt geaccentueerd door de sprietvormig verlengde buitenste pennen.

Laten wij vooral zuinig zijn op deze elegante vis-sers, want de laatste jaren valt er een opvallende achteruitgang te bespeuren, iets wat ook geldt voor de grote en de dwergstern. Bewonder ze naar hartelust tijdens hun sierlijke vlucht, maar zullen we afspreken dat we de kolonies volkomen met rust laten? Trouwens, ik hoefde u zulks niet eens te vragen: u bent immers allen lid van een bond van vogelLIEFHEBBERS?

ONKRUIDZADEN

MUUR (*Stellaria media*)

Kleurenfoto uit:
Vogelfutterplanten
(Verlag Jacob Héléne)

Zonder twijfel is muur het bekendste onkruidzaad en het wordt door de vogelliefhebbers het meest aan hun vogels gevoerd. Het grote voordeel van deze plant is dat ze reeds zeer vroeg in het voorjaar geschikt is om aan de vogels te voeren.

Midden maart is het reeds in grote hoeveelheden te vinden, hetgeen van belang is, omdat vele kwekers deze planten gebruiken bij het grootbrengen van de jonge vogels. Zowel de bladen als de stengels en de zaden worden door de vogels graag gegeten. Het beste kan men de planten in bossen met wortel en al in de volière leggen, dan blijft het groen ook enige dagen fris, wanneer men het 's avonds maar even met water besproeit.

Muur is zeer rijk aan de onmisbare chemische elementen, welke nodig zijn om de vogels in goede conditie te houden. Niet alleen voor wildvogels, maar ook voor kanaries is het een uitstekend groenvoer, speciaal in de broedtijd. Veel kwekers geven dan ook hun vogels, wanneer ze jongen hebben, muur inplaats van sla of andijvie. Ook de meeste tropische vogels en parkieten eten graag muur.

Wanneer men muur in bossen in de volière legt of hangt, voorkomt men ook verveling bij de vogels, omdat ze er regelmatig mee bezig zijn.

Muur wordt vrijwel overal als onkruid aangetroffen en langs praktisch alle buitenwegen is het te vinden. U moet er wel op letten dat de plaats waar de muur groeit niet bespoten is, vooral bij land- en tuinbouwgronden, waar muur altijd volop te vinden is. Tot in de late herfst blijft muur groeien en is ze geschikt voor de vogels.

KLEUR- KANARIE

Vererving

De dominant-witfactor.

De witte kanarie welke wij plaatselijk soms in grote getale aantreffen behoren bijna altijd tot de dominant-witten.

Meer uitzondering als regel zijn de recessief-witten (Engels wit), een enkele maal komen we die tegen op onze tentoonstellingen.

De witte kanarie is in wezen een vogel waarbij de ontwikkeling van de carotinoiden, de vetkleurstoffen dus, stagneert. Althans dit is het geval bij de dominant-witte. Bij de recessief-witte is de beletting van de carotinoiden totaal. De dominant-witte wordt veelal Duits Wit genaamd. Dit is niet zo vreemd, doordat in Duitsland de eerste dominant-witte is geboren.

Dit moet al enkele eeuwen geleden zijn gebeurd. De geschiedenis van de kleurkanarie noemt het jaartal 1667.

De opmars van de dominant-witte heeft lange tijd op zich laten wachten, zo'n dikke veertig jaar geleden heeft zij de weg naar vele kwekers gevonden.

Omstreeks deze periode zijn langzamerhand de eerste zilvertinten ontstaan. U weet dat de zilvertin-

ten het resultaat zijn van de innige vermenging van wit met de pigmentstoffen. In werkelijkheid is het de naakte pigmentkleur die we te zien krijgen bij bijv. een zilverisabel of zilveragaat.

Wit is namelijk geen kleur. Door dit kleurloze zal bij een zilvertint de minste of geringste fout in het pigmentpatroon zich sterk aftekenen.

De werking van de witfactor heeft als resultaat dat er zich practisch geen vetstofkleuren vormen. We moeten even voorop stellen dat de dominant-witfactor niet geheel het optreden van de vetstofkleur belet. Nog te veel is men van mening dat de witfactor een geelbeletter is. Niet alleen de geelfactorige, de roodfactorige kanarie die de werkzame dominant-witfactor bezit zal zich eveneens laten zien als een witte kanarie. Afhankelijk van de factoren voor de vorming van de vetstofkleur zal de witte kanarie in min of meerdere mate haar erfelijk bezit aan geel of o.rood in de vorm van de z.g. - aanslag - laten zien. Zo zal de witte kanarie die de aanleg heeft voor hooggeel bezit, een sterke aanslag laten zien in de vleugelpennen. Soms is de aanslag zelfs zichtbaar in de staart.

In de Standaardreizen wordt niet alleen vereist een rein gevederte, de aanslag moet minimaal zijn. Hoe reiner het wit samengaande met een minimale aanslag, des te hoger de waardering als t.vogel.

De beste partner voor de kweek van witten is een vogel welke een zwak bezit heeft aan vetstofkleur. Zo zal de paring wit aan lichtgeel moeten leiden tot een goed resultaat. Het is zelfs mogelijk door het infokken van de ivoorfactor dominant-witten zonder enigerlei aanslag te kweken. Dit is een hoofdstuk apart, later zullen we daaraan een apart artikeltje wijden.

De dominant-witfactor heeft zoals de naam reeds te kennen geeft een **dominante** vererving. Onverschillig met welke vetstofkleurige wij een dominant-witte paren, in de nateelt zullen steeds witten optreden.

Door haar **onafhankelijke** vererving kunnen we zowel een witte man of pop als partner gebruiken. In beide geslachten zullen steeds witten worden geboren naast andere vetstofkleurigen. Dit laatste afhankelijk van de te gebruiken tegenpartij en de aanleg van een bepaalde vetstofkleur die de witte paargenoot bezit. De witte kanarie is niet homozygoot te fokken, zij is steeds **heterozygoot**. Buiten haar witte verenkleed vererft zij tevens de latent aanwezige vetstofkleur. Ook al paren we twee witten onderling, dan nog treden er vetstofkleuren op. **We kunnen stellen dat de werkzame witfactor de werkelijke kleurfactoren maskeert.**

De dominant witfactor indien dubbel aanwezig werkt **letaal**. De mogelijkheid dat een andere nauwgekoppelde factor, deze letaliteit veroorzaakt is niet geheel onmogelijk.

De symboliek die we voor de aanduiding van de dominant-witfactor gebruiken is **CB +** en **CB**. **CB** wil zeggen **CarotinoideBeletter**, zij belet immers het optreden van de vetstofkleuren. Aan het gebruik van de hoofdletters weten we dat **CB** dominant is over **CB +**.

De mogelijkheden van de dom.witfactor ziet u hieronder geplaatst.

Meestal raadt men de paring wit x wit af, dit in verband met de niet-levensvatbaarheid van kiemcel als de witfactor tweemaal aanwezig is.

Er zijn echter legio liefhebbers die de letaalfactor verwaarlozen en toch de witten onderling paren. Men is de mening toegedaan dat het witpercentage in de nateelt hoger ligt en de vogels reiner wit zijn. Nu moet gezegd worden dat het optreden van letaliteit een theoretische kans heeft van 25%. Het kan heel goed mogelijk zijn dat er geen letaliteit optreedt. Het is immers altijd een **kansberekening** die we maken. Het kan heel goed gebeuren dat in een legsel in elke kiemcel **CB + /CB** aanwezig is. Maar het is niet uitgesloten dat zowel de man als de pop alleen gameten produceren met **CB**, met alle gevolgen van dien. De liefhebber is dan al te gauw geneigd om te menen dat het legsel onbevrucht is. Het dubbel aanwezig zijn van **CB** is echter de schuldige. Het is helemaal niet denkbeeldig, dat buiten de intensiefactor en de dom.witfactor meerdere aan ons onbekende factoren letaal werken. Want zijn nu werkelijk alle z.g. onbevruchte legfels onbevrucht??? Of heeft er een letale werking plaats gevonden?

Want waarom bij wisselbroed de ene pop een totale bevruchting, terwijl bij een andere pop het legsel maar gedeeltelijk is bevrucht?

Enkele vragen die een mooi uitgangspunt kunnen vormen voor een discussie op een verenigingsavond.

$$\frac{CB}{CB+} \times \frac{CB+}{CB+} = 50\% \frac{CB}{CB+} \text{ dominant-wit, } 50\% \frac{CB+}{CB+} \text{ vetstofkleurig.}$$

Paren we twee witten aan elkaar dan zien we het volgende gebeuren.

$$\frac{1.CB}{2.CB+} \times \frac{3.CB}{4.CB+} = \frac{1.CB}{3.CB} \text{ letaal, } \frac{1.CB}{4.CB+} \text{ en } \frac{2.CB+}{3.CB} \text{ wit, } \frac{2.CB+}{4.CB+} \text{ vetstofkleur.}$$

WEVERS

door H. W. Wareman

Napoleon-wever

Foto: Horst Müller

Naar aanleiding van het artikel in het maart-nummer door de heer M. de Jong en de daarbij geplaatste vermelding van een geslaagd broedgeval, lijkt het mij interessant om nog eens aandacht te besteden aan de uitgebreide familie der wevers.

De wevers zijn de koolvogels, die meestal uitsluitend om hun vaak kleurrijke verenpakjes worden gehouden, al zal het ook voorkomen dat een liefhebber verrukt is over hun grote bouw talent. Het is om deze redenen, dat er meestal enkel maar mannen worden gehouden. Poppen vinden geen genade in onze ogen, enerzijds omdat ze eenvoudig gekleurd zijn, anderzijds omdat het alom bekend is dat deze vogels zelden of nooit broeden. Nu zal het iedere vogelliefhebber bekend zijn dat wevers aan veelwijverij doen en daarom moet één man minstens 3 of 4 poppen hebben. Hiermee hebben we al direct met het eerste probleem te maken. Gesteld dat we het interessant vinden eens met de vogels te experimenteren. Allereerst zullen we uitkijken naar de bekendste en meest geïmporteerde, tevens goedkoopste soorten. Dit zijn o.a. de roodbekwever, oranjeweaver, dottergele wever en na-

oleonwever. Er zijn natuurlijk tal van andere soorten, die niet alleen duurder zijn, maar waarvan meestal maar weinig popjes ingevoerd worden en daar gaat het nu om. Bij een zending wevers van genoemde soorten, welke uit wel enige duizenden exemplaren kan bestaan, zitten vaak allerlei niet op kleur zijnde mannen en popjes, niet alleen van de betreffende soort, maar ook van tal van soms nauwverwante wever- of zelfs widasoorten. Om uit een dergelijke zending enkele popjes te zoeken is ronduit ondoenlijk. Zo'n aankoop van een man met enkele „poppen” blijft dan ook altijd een gok, hetgeen het enthousiasme nu niet bepaald vergroot. Van de 6 dottergele wevers, die ik als popjes heb gekocht is één echt popje te voorschijn gekomen, alle andere waren nog niet op kleur zijnde mannen, die elkaar al spoedig op leven en dood bevochten. U ziet dat dit nogal een moeilijkheid is. Het beste kan men minstens 3 of 4 mannen met 10 tot 15 poppen in één volière plaatsen, zodat ze een kleine kolonie kunnen vormen, hetgeen de broedlust sterk bevordert, uiteindelijk zijn het kolonie-broedvogels.

Vervolg op pag. 218

Kweekervaringen met Rijstvogels

Deze vogels die voornamelijk in ons voormalig Ned. Indië in zeer grote getale voorkomen, zijn hier nogal gewild als kooivogels. Ze worden dan ook jaarlijks in grote aantallen ingevoerd, en zijn het hele jaar door bij iedere vogelhandelaar te koop.

Van deze vogels zijn het de grijze die in het wild voorkomen, de witte zijn een kweekproduct van de Japanners die deze vogels het eerst gekweekt hebben, en deze in grote aantallen zelf opkweken. Daar ik ook al dikwijls rijstvogels in mijn volière had, maar telkens maar twee of drie heb ik eens nagegaan hoe of deze vogels leven. Men hoort dan van alles maar mijn conclusie uit dit alles was dat de rijstvogels echte kolonie broeders zijn.

Daarom besloot ik in de zomer van '66 enkele koppels aan te schaffen, of koppels dat was natuurlijk een vraag want ik kan de mannen en de poppen niet van elkaar onderscheiden. Ik kocht twee grijzen en zes witte rijstvogels bij een handelaar en wist natuurlijk niet of het jonge of oude vogels waren. Aan het uiterlijk te zien waren ze minstens een jaar oud, daar ze alle opkleur waren. Ook deze vogels moesten zich eerst in de volière acclimatiseren, zodat ik het eerste jaar maar één paartje aan het nestelen en broeden heb gekregen, wat als resultaat op leverde drie eitjes waarvan er twee uitkwamen.

Het was toen al eind sept. en ze zaten in de buitenvlucht in weer en wind. Bij een stormbui is toen het nestkastje op de grond terecht gekomen en de jongen waren dood toen ik ze vond. In '67 maar weer afwachten wat ze zullen doen. In het begin van het jaar deden ze nog niets, maar ja eindelijk einde mei begon er dan toch een koppel te nestelen wat zeer gauw door nog twee andere koppels werd gevolgd, wel laat maar ja beter laat dan nooit.

Begin juli was het dan zover dat ik de eerste jongen kon ringen een nest van vijf stuks, twee grijze en drie witte. Van de andere twee koppels kreeg ik er van ieder twee groot. Daar eigenlijk het broedseizoen al achter de rug was en ze 's nachts nog altijd in de nestkastjes zaten liet ik deze er nog in hangen. Tot mijn verbazing had opeens een koppel eieren gelegd. Nu dacht ik eens proberen wat dit nog gaat worden, en ja hoor er kwamen nog vier jongen ook, dit was begin nov. Alles ging goed en eind nov. vlogen ze uit, een er van is verongelukt doch de andere zijn alle in leven gebleven. Zo kan men zien dat deze vogels tot zeer laat in het jaar nog tot broedresultaten komen.

Daar ik in het begin al aanhaalde dat het kolonievogels zijn heb ik dan ook alle jonge en oude vogels aangehouden.

In '68 voldoende nestkastjes in de volière gehangen en de kweek kon beginnen. In maart begon deze, en wat later zou blijken zeer goed. Zowel de witte als de grijze broeden beiden zeer goed. Het eindresultaat was dan ook een vijftigtal jongen. De witten worden het eerste jaar over het algemeen niet zuiver wit, men ziet dan ook nog veel grijze veertjes er tussen door, doch hierover geen zorgen het tweede jaar verdwijnen deze grijze veertjes wel, behalve als de vleugel of staartpennen grijs zijn. Deze zullen in de regel wel grijs blijven.

De grijze hebben het eerste jaar nog veel van de bruine veertjes die ze bij het verlaten van het nest hebben, en komen dan ook het tweede jaar volledig op kleur.

Voor nestkastjes heb ik genomen de half open kastjes die ook gebruikt worden voor zebra-vinken en jap. meeuwtjes. Als nestmateriaal heb ik gegeven hooi en wat stro, waarvan een nogal slordig nest wordt gebouwd met een vleggat er in. Het broeden duurt ongeveer veertien tot zestien dagen, de jongen blijven nogal lang in het nest en vliegen dan ook meestal eerst na drie weken uit. De voeding van deze vogels is nogal vrij eenvoudig, ze eten bijna alles. Een mengsel van volièrezaad aangevuld met gepelde haver en witzaad, daarbij krachtvoer en oud wittebrood en wat groenvoer en in de zomer half rijpe graszaden. Vergeet vooral naast het drinkwater het badwater niet, want baden doen ze graag. Tot slot zou ik de liefhebbers die met rijstvogels willen gaan kweken aanraden zich meerdere vogels aan te schaffen, daar het resultaat dan waarschijnlijk beter zal zijn dan met een enkel paartje. Ik hoop de liefhebbers van rijstvogels met dit artikel van dienst te zijn.

Daar niet iedereen de gelegenheid heeft om een speciale wever-volière in te richten, zal men het beste één man met een drietal popjes in een gezelschapsvolière kunnen samenhouden. Meer mannen is niet aan te raden, daar ze bij te weinig popjes erg vechtlustig kunnen zijn. Hebben we na veel pogingen een mooie man met 3 popjes in ons bezit en zijn ze gehuisvest in een niet al te kleine, flink geplante buitenvolière, dan zal het mannetje spoedig plannen maken om aan een flinke tak een kunstig nest te weven. Wat als bouw materiaal kan dienen, moet men ervaren, maar mijn dottergele wever nam uitsluitend vers gras, dat ongeveer 10 cm. lang moet zijn. Een vereiste is ook dat het vers is, want gras van minimaal één uur oud raakt hij beslist niet meer aan. Hij weeft hiervan een stevig nest, dat er peervormig uitziet. Het eigenaardige is dat het 2 ingangen heeft, waarvan er steeds een wordt afgesloten met verse boombladeren. Welke opening wordt afgeschermd schijnt van de windrichting af te hangen. In de herfst heeft hij, op volle kleur zijnde, weer een prachtig nest gebouwd, terwijl ik heb waargenomen dat hij probeerde te paren. Onopzettelijk probeerde hij, met wapperende vleugels aan het nest hangend, het popje te bewegen het nest te onderzoeken, helaas moest ze niets van hem weten. Hopelijk zal dit nog eens veranderen, want het zou een sensatie zijn om deze vogels tot broeden te krijgen, al is de winter nu niet bepaald een ideale tijd. Ook dit is weer een moeilijkheid. De vogels zijn hier in de wintermaanden op kleur en hebben dan hun broedtijd. Het is echter zo dat vogels die minstens 2 jaar in ons klimaat leven, hun broedtijd in onze zomer laten vallen. Dan blijft het feit nog dat deze vogels levend voedsel voor hun jongen verlangen. Zijn ze buiten de broedtijd al verzot op alle mogelijke insecten, in de broedtijd kan men hiervan niet genoeg geven. Talloze meelwormen, maden, vliegen, torretjes en spinnetjes zullen tot hun beschikking moeten zijn, terwijl een uitgebreid zaadmenu, alsmede gekiemd zaad, gras- en onkruidzaden (vers geplukt) ook niet mogen ontbreken.

Niettegenstaande al deze moeilijkheden en de weinige broedgevallen, zeker hier te lande, is het mij bekend dat er incidenteel nog wel eens een broedgeval plaatsvindt, getuige ook het succes behaald door de heer K. v.d. Biggelaar. Hier scheen het te gaan om slechts één koppel, dus een man met maar één pop.

Japanse Nachtegaal

Tekst en foto: N. A. Ferbeek

Een paar jaar geleden kocht ik weer eens een man jap. nachtegaal. Het was een rustige vogel, roofde geen eieren of jonge vogels en trok weinig aandacht.

Hij kreeg iets meer belangstelling toen ik merkte dat de vogel op goede voet stond met een diamantduifje. De verstandhouding tussen de beide vogels werd steeds beter en verschillende keren probeerde de Jap. het duifje te treden.

Het diamantduifje ging nestelen en werd zo goed en zo kwaad als het ging door de nachtegaal geholpen. Het werd een vreemdsoortig nest, er kwamen niettegenstaande het vreemde bouwsel twee eieren. Dit ging zo een keer of vier, vijf, precies weet ik niet meer. Om de haverklap gooide ik een paar onbevruichte eieren weg en dat begon me te vervelen. Ik heb toen een pop jap. nachtegaal gekocht.

Na een paar dagen wenen sloten de vogels voor goed vriendschap. Voor het duifje was er geen belangstelling meer. Het zingen van de nachtegaal was veel minder geworden. We hoorden de vogels bijna niet, ze bedelden hoogstens om levend voer. Dit laatste kregen ze ook geregeld en het gevolg bleef niet uit.

Voorjaar 1968 begonnen de vogels in een dichte vlierstruik te nestelen. Lange draadjes werden vast geknoopt en leek het eerst wel of er een dun vloertje werd gemaakt, na verloop van tijd werd het een kuipje.

Van binnen werd het nest keurig afgewerkt. Na enkele dagen echter werd het nest tot mijn verbazing door de jap. nachtegaleen helemaal overhoop gehaald.

Na een week begonnen de vogels weer te nestelen, weer in een vlier maar op een andere plaats. De man zong als nooit te voren. Met het nestelen verliep alles naar wens. IJverig waren de vogels bezig en er verscheen weer een prachtig hangend kuipje. Een paar dagen later lag er het eerste ei in. Tot mijn spijt was dit ei de volgende dag verdwenen. Toen ik naar het lege nest stond te kijken vloog de man nachtegaal met het eitje rond. Het nest werd nu verwaarloosd en de vogels zijn ook niet weer tot nestelen over gegaan.

De vogels hielden zich hierna met minder goede praktijken bezig. Er was in de hele volière geen ei meer veilig. Alles werd uitgehaald, ook jonge vogels. Zelfs de japanse meeuwtjes die jongen in een gesloten kastje hadden raakten hun jongen kwijt. Vanwaar opeens deze agressiviteit? De vogels kregen veel levend voedsel.

Alhoewel de broedtijd afgelopen was, waren de vogels in prima conditie. Ik dacht, volgend jaar beter, zover is het echter niet gekomen. Vorige week lag de man nachtegaal, zonder ooit ziek te zijn geweest, plotseling dood op de vloer van het nachthok. Ik ben bang dat er iets in het voer gezeten heeft waar de vogel niet tegen kon.

Niet alle nachtegaleen worden zo agressief in de broedtijd. Ik herinner me van de verschillende vogels van deze soort die ik gehad heb, één paar waar zo goed als niets mee te doen is geweest. Maar de meeste waren agressief en roofden eieren of jonge vogels. Het zal beter zijn voor een volgende keer gelijkwaardige medebewoners aan te schaffen.

Ussel

De /

Honduras Kalkoenen

Honduras Kalkoenen zijn prachtige, grote vogels, die evenals de gewone kalkoen, zoveel gelijkenis vertonen met fazantachtigen, dat het waarschijnlijk is, dat zij afstammen van een Aziatische fazantensam, die zeer lang geleden vanuit Azië de Nieuwe Wereld is binnengevlogen.

Omtrent de leefwijze in zijn natuurlijke omgeving, die zich uitstrekt over Guatemala, Brits Honduras, Yukatan en Campeche in Mexico, is van Honduras Kalkoenen nog maar weinig bekend; in tegenstelling tot de wilde gewone kalkoen schijnen Honduras Kalkoenen bewoners te zijn van laaggelegen gebieden, waarin struiken en bomen groeien.

De Honduras Kalkoen haan (*Agriocharis ocellata*, Cuvier) mist de "baard" op de borst, die we bij andere soorten tegenkomen, en het hoofdkenmerk is de kale kop en hals, die prachtig lichtblauw gekleurd zijn, zoals de kleurenfoto duidelijk toont, die rijkelijk bedekt zijn met oranje rode wratjes, evenals de geel gespikkelde uitwas op de kop en tussen de donkerbruine ogen.

Tijdens de balts draait de haan in grotere en kleinere kringen om de hen heen, zet staart- en vleugelpennen uit, blaast de onbevederde huidplooiën op en maakt grommende en roffelende geluiden, terwijl door het schudden van de vleugelpennen nog een krassend geluid ontstaat; de kop gooit de haan achterover op de rug en menigeen denkt, dat deze drang tot zelfvertoon eindigt in het uit elkaar springen van de vogel! Niets is echter minder waar, want langzaam zakt alles terug tot de meer normale proporties en gaan haan en hen over tot de orde van de dag.

Begiftigd met buitengewoon veel bronsgroene kleur op iedere veer vertonen rug- en staartpennen blauwe, zwart gezoomde en van achteren met een goudkleurige band begrensde vlekken, die enigszins doen denken aan de bekende "pauwenogen" bij Pauwen en Pauwfazanten en Argusfazanten. Vandaar, dat de Duitsers Honduras Kalkoenen betitelen met Pfauentrüthühner; met Pauwen hebben ze echter niets te maken.

De kleine vleugeldekveren zijn lichtend metaalgroen, tegen de vleugelboog blauwachtiger en naar achteren meer bronskleurig, terwijl iedere veer voor het einde een smalle zwarte dwarsband vertoont. De binnenste kleine slagpennen zijn grijsbruin met onregelmatige, onderbroken witte banden, de buitenste grote slagpennen bezitten witte buitenvenen, zoals op de foto te zien is.

Honduras Kalkoenhennen zijn kleiner dan de hanen, minder heftig gekleurd met kleinere oogvlekken, terwijl de kop- en voorhoofdversierselen ontbre-

220

Foto: Okapia

ken; de sporen aan de poten zijn slechts zeer kort, of volkomen afwezig.

De 7-9 licht kaneelkleurige met kleine en grotere schokolade bruine pippels bedekte eieren vergen een broedtijd van circa 28 dagen; de kuikens zijn donker goudgeel op de kop en bovenhals, terwijl een zwartbruine streep loopt over de schedel, de nek, naar de rug. Het bovenlichaam is grijsgeel, door lengtevlekjes zwart gemarmerd; gezicht en borst zijn geel, keel, buik en onderlichaam geelwit. De snavel is licht vleeskleurig, de poten zijn donkerder, de ogen grijsachtig.

Al op de eerste levensdag zijn de vleugeltjes 1 centimeter lang, tonen aan de punt al vaanvorming en binnen een week zijn de grote vleugeldekveren volledig ontwikkeld! Op een leeftijd van 10 weken hebben de kuikens al een volledig grijszwart verpakje met uitzondering van de kop en hals. De grote vleugeldekveren zijn dan geelbruin en de slagpennen zijn, evenals bij de volwassen vogels wit met zwarte dwarsbanden. De dan al 5 centimeter lange staart is grijszwart geband.

Geslachtsrijp zijn kalkoenen, derhalve ook Honduras Kalkoenen, al in hun eerste levensjaar; deze vogelsoort leeft polygaam, hetgeen wil zeggen, dat bij één haan meerdere hennen zijn te voegen, zonder dat het tot hevige gevechten komt, terwijl de bevruchting uitstekend is.

Wissel

De

Kalkoenhennen zijn beroemd om hun broedlustigheid en menige pauwenliefhebber heeft zijn broedeieren dan ook met succes toevertrouwd aan deze vogelsoort, die wat toewijding betreft zijn weerga niet heeft. Zelfs eieren van de Emu broedt de kalkoenhennen uit!

Kalkoenen zijn alleseters; naast allerlei plantendelen eten ze eveneens allerlei insecten en andere kleine dieren, die hun maar voor de snavel komen; 's winters worden ze bijgevoerd met gemengd graan, of kalkoenkorrelvoer.

De kuikens zijn tegenwoordig, dank zij de grote vooruitgang in de voedertechniek, die weer het gevolg is van de sterk gestegen productietoename van kalkoenen als gevogelte voor de menselijke consumptie, gemakkelijk op te fokken met de diverse kalkoelopfokvoerders, waarvan vooral het kalkoensterter-voer, in kleine korrelvorm, ideaal is. Dit bevat o.a. enheptin tegen de zo gevreesde zwartkopziekte. Grit en kalk mogen natuurlijk evenmin als fris drinkwater nooit ontbreken. Zo mogelijk wordt een trio, of kwartet Honduras Kalkoenen na een korte uitwenperiode, geheel vrij lopend gehouden; de vogels vliegen niet weg en zijn erg aan huis en hof gebonden.

Honduras Kalkoenen werden al meer dan eeuw geleden zo nu en dan uit hun oorsprongsgebied naar Londen en Parijs overgebracht en in 1882 gelukte het de dierentuin van Berlijn nafok te verkrijgen. Na de eerste Wereldoorlog stond de vangst geheel stil en sommige deskundigen beweerden, dat deze vogelsoort zou zijn uitgestorven. In 1946 ontvingen meerdere dierentuinen in de U.S.A. weer wildvangvogels, waarna met behulp van kunstmatige bevruchting de nafok goed verliep, omdat de enige haan niet treden kon, wegens een pootblessure. Ook Europa ontving enige vogels, die nog niet zo lang geleden als zeer kostbaar golden, ver boven de F. 1000,-, per paar. De enorme, explosieve nafok heeft hieraan binnen enkele jaren een einde gemaakt, hetgeen we ook tegenkomen bij sommige soorten Australische parkieten, en thans zijn Honduras Kalkoenen in Europa te koop voor circa F. 300,-, per paar!

De liefhebber van deze prachtige vogels dient echter wel te beschikken over vorstvrije, te verwarmen binnenstallen, omdat Honduras Kalkoenen onze koude vrieswinters buiten absoluut niet kunnen verdragen. Maar wie heeft dat niet voor deze tropische kleurrijke en sterke vogels over?

Voorzichtigheid bij verwarming van vogelhokken

Dezer dagen zijn wij geconfronteerd met een trieste schade, welke een kanariekwaker is overkomen. De man bezat 44 kweekkanaries, w.o. opaalbloedig, pastel en andere kleuren. Hij had reeds een flink aantal nesten met eieren die op uitkomen stonden. Om de vogels tegen de strenge kou te beschermen had hij een petroleum-kachel in z'n hok geplaatst.

Toen hij op een morgen in zijn hok kwam, was zijn hok onherkenbaar, het eerst witte hok was diep zwart tot in de verste hoeken, de ramen waren ondoorzichtig geworden. Het ergste trof hij echter in zijn broedkooien aan, alle vogels waren dood en lagen in de hoeken van de kooien. Niet één zat er op het nest. Uit de houding en de vleugelafdrukken tegen de wanden, was goed waarneembaar dat de vogels een wrede dood waren gestorven.

Als kweker kun je je dan goed voorstellen dat de man volkomen van de kaart was.

Daar de man verzekerd was, kwam de vraag naar voren hoe dit mogelijk was. De verzekering dekt wel Brand en ook wel rookverstikking tengevolge van Brand, maar hier was van beide geen sprake. De kachel is gaan walmen en heeft alles met een vieze vette laag overdekt, ook de vogels. Met de beste wil was er zelfs geen spoor van brand te ontdekken. Deze oorzaak ligt op het zelfde vlak als b.v. kolendampvergiftiging, of gasverstikking door een lekke gasleiding. De oorzaak is het foutief functioneren van het toestel.

Als door een kachel brand ontstaat, of er heeft een ontploffing plaats, dan is men uiteraard wel gedekt. Ontstaat er in of aan het hok brand en ontstaat daarvoor rook, waardoor de vogels stikken, dan is men ook gedekt.

Gelukkig was de gedupeerde zeer redelijk en toonde begrip voor de situatie. Beiden waren we het er over eens dat er een waarschuwing aan de kwekers moest worden gericht, waarvoor we graag gebruik van dit blad maken.

Stel uw vogels niet bloot aan, voor dit doel, niet betrouwbare kachels.

P. Lugtmeier.

Een week met roofvogels

door Jon Jones
Foto's Peter Ruck

**De eerste school voor beginners in de valke-
jacht, die er een cursus van een week kunnen
volgen.**

In duizenden jaren is er in de sport van de valke-
jacht weinig veranderd, nog steeds ondergaan ve-
len de opwindning van de jacht met valken, vooral
als ze de vogel zich van vaak grote hoogte op hun
prooi zien storten.

In Newent in Gloucestershire (Engeland) is nu een
centrum gesticht, waar beginners een week of lan-
ger kunnen verblijven om er hun uitrusting te leren
maken en er leren met de vogels om te gaan. Het
centrum wordt geleid door de 51-jarige Philip Gla-
sier, die zich vanaf zijn negende jaar al bezighoudt
met het trainen van havikken en valken. De leerlin-
gen die op het centrum komen, besteden de eerste
dag aan het maken van de uitrusting die ze nodig
hebben, o.a. de kapjes voor de vogels, de lijnen en
de handschoenen. Daarna leren ze de vogels ken-

nen, ze te trainen en er mee om te gaan. De heer
Glasier heeft meer dan 50 vogels op het centrum,
variërend van een steenarend met een vleugel-
spanwijdte van 1½ meter tot de kleine steenvalk,
ledere morgen om 6 uur gaat dochter Mima de vo-
gels voeren met stukken rauw vlees. Ze zegt: „ik
ben niet bang voor de vogels, alleen de steenarend
is moeilijk te hanteren door zijn gewicht”.

De voeding speelt een belangrijke rol bij de trai-
ning, als ze steeds door dezelfde persoon worden
gevoerd, worden ze al gauw tam. Om ze echter ge-
schikt te maken voor de jacht in het veld is veel ge-
duld en tijd nodig. Nadat de vogel er aan gewend is
om uit de hand gevoerd te worden, moet hij er op
getraind worden op de vuist — die door een zware
lederen handschoen beschermd is — vervoerd te
worden. Hierna volgt een langdurige training, waar-
in de vogel geleerd wordt op de vuist terug te vlie-
gen, waarvoor gebruik wordt gemaakt van stukjes
vlees, waarmee hij wordt terug gelokt. Gedurende
deze training wordt de vogel aan een lijn gehou-
den. Als de valk er aan gewend is om steeds terug
te vliegen, kan hij vrij op een prooi worden losgela-
ten. Veel bezoekers komen er op het centrum om
de vogels te bewonderen — er worden zowel En-
gelse als uitheemse roofvogels gehouden — en
dan tevens een kijkje te nemen in het museum, dat
aan het centrum verbonden is.

De leerlingen hier gefotografeerd met de vogels, waarmee ze gaan trainen.

Wissel

De,

Bij de opleiding leert men de vogels uit de hand te voeren met stukjes rauw vlees.

Deze volledig getrainde vogel staat ter beschikking van de leerlingen van het Centrum en al gauw leren ze hoe ze met hem moeten omgaan.

Philip Glasier, leider van het Centrum, hier met de steenarend, die een vleugelspanwijdte heeft van meer dan 1½ meter.

Als de vogels getraind zijn, worden ze zo tam dat ze voorzichtig een stukje vlees uit de mond van de verzorger halen.

Bij de training moeten de vogels leren een prooi te vangen, die door de verzorger is opgegooid. De vogel zit nog aan de lijn.

Foto: P. Ramaekers

H.H. v. d. IJssel

Het sperling-dwerg-papegaaitje

misschien gaan ze er wel in slapen. Maat nestkastje: lang 20 cm, hoog: 12 cm, diep: 12 cm. Met een los bovendeksel en een vlieggat aan de rechterhelft van het kastje, met voor het invliegen een zitstokje.

Daar ik merkte dat ze heel vaak in het nestkastje zaten (misschien door schuwheid) kwam toch bij mij de vraag op, zou er met deze vogels niet te broeden zijn.

Snel alle oude jaargangen van „Onze Vogels” nagezocht (vanaf ± 1960) maar nergens een beschrijving van deze vogels.

Dus moest ik maar zo'n beetje gissen wat deze vogels voor wensen hadden.

Daar ze volgens mij genoeg namen met het nestkastje, heb ik dat maar gehandhaafd, alleen heb ik er wat molm in gedaan, wat ik uit een knotwilg haalde.

Op vrijdag 8 december werd het eerste ei gelegd. 's- Avonds zat de pop alleen op het nest. Donderdag 14 december hadden ze 4 eieren.

Man en pop wilden niet meer van het nest.

Maandag 18 dec., 6 eieren. De eieren met bloemenspuit beneveld. Als ik de vogels stoorde, dus het nest wilde controleren, hoorde ik een wroetend geluid, wat werd veroorzaakt doordat de vogels zich in de hoeken van het nestkastje wilden drukken, waardoor ze met de poten, het laagje molm weg drukten, en zo met hun nagels over de harde bodem wroette, wat dit geluid veroorzaakte.

Maar waarmee ze tevens de eieren onder de molm werkten.

Wat volgens mij de oorzaak van de eerste mislukking is geweest. Misschien heb ik ook de eieren te nat gemaakt, waardoor de poriën van de eieren dicht zijn gegaan. Dit was het eerste nest, wat voor mij op dat moment als een teken was dat ik wel nooit een jong van deze vogels op stok zou krijgen.

Naar aanleiding van het artikel „Uit buitenlandse tijdschriften” van „Onze Vogels” van februari 1969 wil ik mijn ervaring overdragen aan hen die ook in het bezit zijn, of belangstelling hebben voor de „Sperling-dwergpapegaaitjes.”

Ik kwam op een onverwachts moment in het bezit van deze vogels.

Daar wij, drie broers op een zondagmiddag bij een Mevrouw ergens in Bilthoven of omstreken op een Beokooi uit waren, die we ook kochten en meteen even rond keken, zagen we verschillende papegaaiachtige en ook een aap. Ineens viel het oog op de dwergjes, die na even gepraat en gevraagd over voer en dergelijke werden gekocht, door een van mijn twee broers, want die zijn zoontje vond ze zo mooi. Maar na een week of twee, kwam hij bij me of ik ze niet wilde kopen. Want het waren volgens hem van die dode domme beesten, die hun bek niet open deden.

Ik, eigenlijk een tropenliefhebber dacht eerst, wat moet ik er mee, maar hij wilde ze kwijt, en dus heb ik ze maar overgenomen van hem, met de gedachte, misschien kan ik ze wel weer ergens verkopen. Dat zal ± in de maanden oktober, november geweest zijn.

Daar ik voor deze vogels geen volière had, heb ik ze maar in een grote broedkooi gedaan, kooi lang: 175 cm, diep: 40 cm, hoog: 70 cm. waarin ik normaal Australische Prachtvinken kweek, daar er al een nieuw nestkastje in hing, dacht ik laat maar hangen,

IJssel

De

Daardoor heb ik van het 2e legsel heel weinig aantekeningen gemaakt daar ik geen hoop op sukses had.

Maar wat was er een vreugde, toen ik op 11 april de eieren van het nieuwe nest zag. Toen bleek dat er van de 7 eieren, 6 bevrucht waren, die \pm 11 dagen bebroed waren. Dit bleek uit het feit dat ze op 19 april uitkwamen. De oorzaak dat deze eieren wel uitkwamen is volgens mij doordat ik een metalen bakje onder de molm laag had geplaatst, waardoor de vogels een vaste broedkom hadden waar de eieren dan ook in lagen.

Het 2e nest heb ik ook minder nat gemaakt, wel vochtig.

De 23e april is het laatste jong uitgekomen.

De jongen zijn kaal, vleeskleurig, met een beetje gele dons.

Ze bezitten al echt hun parkietachtige snavel met op de snavel een wit stipje. Daar ik een paar voortreffelijke ouders had werden de jongen goed gevoerd en waren ze al gauw hoorbaar buiten het nest.

Wat het ouderlijk voedsel betreft, dit bestond bij mij uit zonnepitten, gemengd tropisch onkruidzaad, gepelde haver, negerzaad, en wat tortelduivenvoer, door elkaar gemengd.

Verder lusten ze dolgraag trosgiers. Ook kregen ze krachtvoer voor parkieten en altijd was er sepia en vogelgrid aanwezig.

Het opfokken van een nest met 6 jongen verlangd ook per dag een sneetje tarwebrood, geweekt in water, en per dag wat gekiemd zaad. Ik nam vaak negerzaad of Japans millet, omdat dit een van de weinige soorten zijn waar niets anders doorheen zit, waardoor je verschillende kiemtijden krijgt.

Ook kregen ze van mij regelmatig groenvoer, wat ze bijna niet gebruiken. Wel waren ze dol op verse onkruidzaden en ook wat wilgetakken.

Verder kregen ze om de drie weken een Dohyfralkuur, volgens voorschrift. Op deze voeding groeiden de jongen voorspoedig, want ik heb nog nooit gezien dat er een krop leeg was van de jongen.

Op de 30e april heb ik 2 jongen geringd, dat voor mij eerst nog een moeilijke zaak was, daar ik nog nooit een parkietachtige geringd had. Met als gevolg dat ik drie teentjes naar voren wilde doen, wat zeer moeilijk lukte. Na veel worstelen was het me toch gelukt met als gevolg dat 2 uur later de ring er weer af was.

Wat voor mij een teken was dat er iets niet goed zat. Ringen maar weer weg gehaald en 2 dagen gewacht. Toen weer geprobeerd te ringen, in eens viel mijn oog op de 2 vooruitstekende teentjes van de oude vogels. Toen wist ik ook meteen hoe ik de jongen moest ringen, wat me ook vlot lukte. Inmiddels hadden de jongen zichtbare stoppels gekregen. Dit is ook bij deze vogels de juiste ringtijd. Mijn volgende melding in mijn kweekboek was 16 mei. Nu zijn de jongen 4 weken oud.

Ze zitten al aardig in dezelfde groene veren als hun ouders, alleen is de kleur wat matter.

8 dagen later zaten ze er dan, de eerste 2 jongen, wild om zich heen kijkend en soms ineens met grote snelheid tegen de gazen voorkant van de kooi vliegend. Het ouderlijk nest was hun blijkbaar te min geworden, want ze gingen er niet meer in terug. 9 dagen na de uitkomst van de eerste 2 was ook de laatste er uit, wat voor mij het sein was, het nest te verwijderen en te ontsmetten.

Na 10 dagen zaten de jongen al aardig te eten, vooral van gekiemd zaad en het tarwebrood, wat voor mij het teken was om ze van de oude te scheiden. En het nestkastje weer aan te brengen.

Wat zeer snel met een bezoek vereerd werd, en waar op 24 juni weer een ei aanwezig was. Het 2e ei op 26 het 3e 28 het 4e 30 juni.

Dit was ook de dag dat de ouders gingen broeden. Daar ik 3 dagen later bij 4 eieren ineens bloedstrepen zag, die allemaal even ver getekend waren, die even gelijk op groeide en ook gelijk uitkwamen.

Het 5e ei kwam weer met een dag rust, het 6e zonder onderbreking, het 7e weer met onderbreking. Hieruit trek ik de conclusie dat ze om de dag een ei leggen, behalve het 6e ei. Na het 6e ei kwam het 7e en tevens laatste. 14 dagen na het laatste ei kwamen de eerste 4 jongen uit het ei, de volgende dag kwam de 5e uit, met een wachtdag voor het laatste jong. Hieruit zal men opmaken dat het 6e ei onbevrucht was. Van het uitkomen van het laatste jong ben ik een half uur bezig geweest om de geboorte te fotograferen, daar ik een amateur met slechte spullen ben is hier niet veel van terecht gekomen, maar hier mee wil ik maar zeggen dat deze vogels om eventueel nestcontrole niets geven, dit ook uit het feit, dat als ik bezoekers kreeg en dit was soms 2 tot 3 maal daags, iedere keer met een stokje of balpen de man en pop van het nest gejaagd moesten worden, maar waar ze iedere keer weer zeer snel naar terug keerden, er dus blijkbaar niets om gaven. 18 dagen na het uitkomen van het laatste jong vloog, doordat ik het deurtje van de broedkooi open had laten staan, de man weg.

Wat voor de pop dus een dubbele taak werd om de jongen groot te brengen maar wat deze voortreffelijk deed, want deze eerste 4 jongen waren 2 dagen eerder uit het nest als het vorige broedsel. Wat voor mij een hele geruststelling was. Alles verliep verder goed.

Mijn einduitslag is als volgt: Een span oudervogels die mij 12 mooie jongen opleverde, dat ze mooi zijn blijkt wel uit het feit dat ze op de district tt een bondskruis en een eerste prijs opleverden.

Bij de onderlinge T.T. wonnen ze ook het bondskruis, een stammenprijs, een kampioensbeker, een 1e, 2e, en 3e prijs.

Zo zie je maar dat je niet te gauw de moed op moet geven, als het eerst niet goed wil lukken.

Verder hoop ik dat er eventueel andere liefhebbers van deze vogels, en die zijn er, want in Ulthoorn zaten deze vogels ook, hun bevindingen ook eens op papier willen zetten, om zo elkaar zo veel mogelijk te helpen om deze liefhebberij zo aangenaam mogelijk te maken.

Nuttige wenken voor de vogelkweek

Th. Bruynaers

In de komende artikelen zullen wij de verschillende mogelijkheden bij het broeden van vogels in het algemeen en kanaries in het bijzonder eens nader gaan bekijken. Omdat veel kleurkanariekwekers naast hun kleurkanaries ook wildzang of exoten houden, leek het ons goed om ons niet te beperken tot de kanaries, maar het wat meer algemeen te stellen.

Het broeden kan geschieden in volièrés, in vogelkamers of in broedkooien. De voor- en nadelen van deze verschillende mogelijkheden zullen wij in een aantal artikelen onder de loupe nemen.

Door veel liefhebbers wordt met veel geduld en ijver een volièré of vogelkamer gebouwd, de een nog mooier dan de andere en vaak voorzien van veel comfort. De volièré moet aan de noordzijde beschut zijn en als het nodig is zal men daarom met rietmatten of een dichte beplanting voor deze beschutting zorgen. Het is raadzaam om een gedeelte van de buitenvolièré te overkappen, zodat vogels die zelden of nooit het nachthok ingaan (wildzang bijv.) hier kunnen schuilen bij slecht weer.

Een gedeelte van de volièré kunt U beplanten met gifvrije heesters of coniferen, waarbij U wel voor ogen moet houden dat kanaries de struiken niet met rust laten en er vaak in betrekkelijk korte tijd een flinke ravage in kunnen aanrichten.

De beplanting moet zodanig zijn dat er voldoende vliegruimte voor de vogels overblijft. Is de volièré te dicht beplant, dan zult U bovendien weinig van Uw vogels te zien krijgen, daar ze zich dan het meest in de struiken zullen ophouden.

Welke vogels U aanschafft is afhankelijk van Uw smaak en Uw mogelijkheden; meestal streeft men ernaar - zeker in het begin - om een zo gevarieerd mogelijke collectie vogels bij elkaar te krijgen. U moet er wel op letten dat er verschillende soorten vogels elkaar verdragen; zo zijn er verschillende soorten grote vogels, die U echt niet bij kleinere kunt houden.

Als de vogels 's winters in de buitenvolièré moeten blijven en het nachthok niet verwarmd is, zult U er op moeten letten dat de vogels die U aanschafft winterhard zijn, daar er anders zeker slachtoffers zullen vallen in de wintermaanden.

Worden de vogels in een buitenvolièré gehouden om er mee te kweken, dan is het over het algemeen het beste om ze koppelsgewijs aan te schaffen. Nooit 2 mannen van dezelfde soort bij elkaar plaatsen als U niet zeker weet of ze verdraagzaam zijn tegenover soortgenoten; zijn ze dat wel, dan kan het zelfs in de broedtijd nog wel tot vechtpartijen komen.

Omdat er tijdens de kweekperiode zoveel mogelijk rust in de volièré moet zijn, kunnen onruststokers en vechtpartijen ook hun terugslag geven bij de andere broedende vogels. Houdt U de vogels alleen voor de zang, dan kunt U het beste alleen mannen van de verschillende soorten nemen, zonder poppen zingen ze meestal veel meer en beter.

Als U met de vogels wilt gaan kweken, dan zult U moeten zorgen voor verschillende soorten nestgelegenheden, zoals nestkastjes, broedblokken, korfjes, broedbakjes, zoden, riet, heide e.d. Deze nestgelegenheden worden zo doelmatig mogelijk over de beschikbare ruimte verdeeld en er tussen in kunt U het beste bossen brem of hei aanbrengen, waardoor de broedende vogels zich veiliger voelen. De nesten moeten zoveel mogelijk beschut zijn tegen regen en wind; ieder jaar gaan er ontelbare jongen verloren doordat het nest onvoldoende beschut is tegen slechte weersomstandigheden. Bedenk bovendien dat te felle zon ook funest kan zijn. Het is goed als de vogels van de warmte van de ochtendzon kunnen genieten, maar als het nest een groot deel van de dag en zeker tijdens de warme middaguren is blootgesteld aan de zon, is dat niet zo best. Zijn er eenmaal vogels aan het broeden, dan beslist geen veranderingen meer aanbrengen, ook geen dorre bossen brem of hei meer vervangen, zelfs dat kan al funest zijn. Broedende vogels kunt U het beste hun gang laten gaan en nestcontrole zoveel mogelijk vermijden. Wilt U toch nestcontrole toepassen, dan kan dat het beste gedaan worden door degene die de vogels steeds verzorgt en waaraan ze min of meer gewend zijn. Natuurlijk zijn er soorten waarbij nestcontrole zonder bezwaar kan worden toegepast, maar ik wil toch waarschuwen ook bij deze soorten controle zoveel mogelijk te beperken en niet elke keer als een vogelvriend op bezoek is vol trots het nestje met jongen te laten zien.

wordt vervolgd.

Een Keep als huisgenoot

N. A. Ferbeek

Er lag een dik pak sneeuw toen een paar jongens met een vogeltje bij me kwamen. Eén van de knapen had gezien dat het diertje aan een vleugel gewond was en niet kon vliegen. Na een wilde achtervolging, zoals ik uit hun verhalen kon opmaken, hadden ze de vogel te pakken gekregen. Door tuintjes, over hekwerk en dwars door heggen was het gegaan en eindelijk hadden ze het wonder boven wonder levend in handen gekregen. En nu kwamen ze de vogel even bij mij brengen en of ik me ook even van mijn goede kant wilde laten zien! Wanneer je iets van vogels afweet dan heb je er bij jongens meteen verstand van en kun je een vogeltje zo even genezen, ook al is er dan een vleugel kapot!

Afijn, ik nam de vogel in ontvangst na eerst de jongelui verteld te hebben welke vogel ze bij me gebracht hadden.

Het was een keep en het dier zag er erg gehavend uit. Het linker vleugeltje was stijf van geronnen bloed maar zo goed als ik het kon beoordelen niet gebroken. Verder had het buikje een goede kleur en de vogel was dus niet ziekelijk. Hoewel de vogel dus door bloedverlies en achtervolging verzwakt was, had het diertje volgens mij nog wel een kans in leven te blijven.

Over het algemeen ben ik niet geschikt om zieke vogels in een ziekenkooi te verzorgen. Medicijnen in het water en de kooi op de juiste temperatuur geeft altijd heel veel drukte en gezien het resultaat doorgaans, heb ik er niet het geduld voor. Overigens twijfel ik er niet aan dat het veel voldoening geeft wanneer men een zieke vogel na veel verzorging op een bepaald moment weer op ziet knappen.

Ook de keep gaf zorgen. Ik ben naar de zaadhandel gegaan, 'k heb van alle soorten zaad, witzaad, raapzaad, hennepzaad enz. kleine hoeveelheid meegenomen en ook nog een kilo onkruidzaad.

Het zaad en een schoteltje water op de bodem en toen de vogel er in. Dat ging gemakkelijk, de keep had tijdens het klaar maken van de kooi onder een zeef gezeten en hier kon ik hem gemakkelijk onder vandaan halen.

De vogel moest natuurlijk niet op een plaats staan waar het vroom maar evenmin in de tocht of in de warmte. Voor dit laatste zou de overgang veel te groot zijn. Het werd uiteindelijk een plaats in de schuur boven op een kolenkist.

Na een uurtje ging ik even kijken. Het diertje zat in een hoek weggedoken. Een dons bolletje zat zwaar te hengen.

De volgende morgen was mijn eerste gedachte om even bij onze nieuwe vriend te kijken. De vogel leefde nog maar zat nog zwaar hijgend in een hoek. Ik heb toen de temperatuur langzaam verhoogd door zo nu en dan een elektrisch kacheltje te laten branden.

Pas na een week kwam er weer een beetje leven in de vogel. Eerlijk gezegd had ik het diertje al afgeschreven want het zat er de laatste dagen zo raar bij. Men kon hierna de vogel dagelijks zien opknappen en na drie weken was de keep weer gezond.

Foto: N. A. Ferbeek

Vliegen was er echter niet bij. De vogel was intussen naar de kamer verhuisd. Hij liep vrij rond en het fladderen ging hem steeds beter af. Hij zorgde wel steeds voor allemaal witte vlekjes op de vloerbedekking en later op de meubels maar de vogel gaf zoveel aardigheid, dat daar werd niet al te veel aandacht aan geschonken.

„Onze” keep begon steeds beter te vliegen. Eenmaal op hoogte vloog ze bijna vier meter. Het opstijgen ging niet zo best. In mei heb ik de vogel in de

voliere gelaten. In de buitenvoliere (9 x 3 x 2,25 meter en aardig begroeid) heeft de vogel het vliegen weer geleerd.

In oktober had ik hem kunnen loslaten. Ik durfde dit echter niet te doen want hij leefde van voliëenzaad. Om de keep aan ander voer te wennen ben ik in de winter begonnen met het geven van onkruidzaad. In het voorjaar heb ik de vogel in een kooi gedaan en steeds meer onkruidzaad en minder voliëenzaad. Verder maakte ik de vogel schrikachtig om hem weer attent te maken op het gevaar van de mens en eventuele roofdieren.

Hierna heb ik de keep losgelaten. Tot onze verwondering bleef de vogel de eerste weken bij ons in de tuin en probeerde de vogel de gehele dag in de voliëre te komen.

Twee keer werd hij bijna door een kat gepakt. Na verloop van tijd was hij enkele uren per dag weg en niet lang daarna zagen we hem nog slechts zeer korte ogenblikken totdat hij op een gegeven moment voorgoed verdwenen was.

Een paar weken later maakte iemand in deze omgeving melding van de aanwezigheid van een keep in zijn tuin en dat nog wel in de zomer! Zou het „onze“ keep geweest zijn?

BOEKENNIEUWS

In „Die neue Brehm-Bücherei“ van het Ziemsen Verlag te Wittenberg Lutherstadt verscheen een monografie over de ringmus. „**Der Feldsperling**“ is geschreven door **Dr. Gisela Deckert** en geeft alle denkbare informatie over deze vogel. Belangrijk is dat ook veel aandacht wordt besteed aan de ringmus als kooi- of voliërevogel.

Wij maken door dit boekje op indringende wijze kennis met alles wat met deze vogel samenhangt. 43 Foto's verlevendigen het geheel. De prijs bedraagt 6,80 Oostduitse Markten.

Van het Landbuch Verlag in Hannover ontvingen wij „**Vogelleben im Jahreslauf**“ van **Hermann Homann**. Dit boek maakt er geen aanspraak op een alles omvattend vogelhandboek te zijn, maar de bedoeling van de auteur is om in een aantal prettig geschreven en goed leesbare hoofdstukken de lezer te laten kennismaken met een aantal aspecten van het vogelleven in de loop van het jaar. Zo behandelt hij o.a. de terugkomst van de trekvogels uit het Zuiden, de grote verscheidenheid in nestbouw bij onze inlandse vogels, de voeding van de jonge vogels, de zang en de betekenis hiervan en hoe wij vogels aan hun zang, vorm of verenpakje kunnen onderscheiden.

Een twaalftal kleurenfoto's verlevendigen het geheel. De prijs bedraagt D.M. 10,80.

Een belangrijk boekje voor de amateur-fotograaf, die zich met het fotograferen van vogels bezighoudt, verscheen bij Verlag Paul Parey in Hamburg en is getiteld „**Das Photographieren von Wild und Vögeln**“. Het is geschreven door een erkende vakman op dit speciale gebied der fotografie **C.A. von Treuenfels**. Alles wat met het maken van foto's van vogels en andere dieren te maken heeft, wordt behandeld en ontelbare tips en praktische raadgevingen maken dit boek bijzonder waardevol, voor de vele amateurs, die zich bezighouden met dierfotografie.

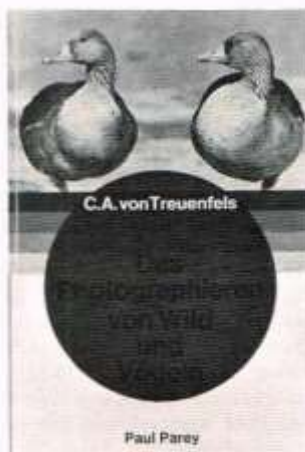
Niet alleen voor de beginners, maar ook de meer ervaren fotograaf zal veel plezier aan dit boek beleven.

Uiteraard zijn vele foto's, waaronder enige in kleur, opgenomen.

228

Dr. Gisela Deckert

DER FELDSPERLING

Wissel

De

Sporenkievit

De sporenkievit (*Hoplopterus spinosus*) is een bijzonder fraai getekende plevier. Hij is iets kleiner dan onze kievit (die inmiddels het predikaat 'hofieverancier' is kwijtgeraakt) en meet ongeveer 28 cm. Door de lange poten, doe hij veel slanker aan, iets wat op de foto duidelijk is te zien. De kruin is gitzwart met in de achterhals een minuscuul kuiltje; deze kleur treft men ook aan op de kin, keel, borst en een deel van de overige onderdelen. De bovendelen zijn zandkleurig tot vaalbruin; de zijkanen van de kop en de hals, alsmede de onderstaartdekveren zijn wit. De vogel dankt zijn naam aan een soort verharde 'spoor' aan de vleugels, die echter uitsluitend te zien is op zeer korte afstand.

Hoewel de sporenkievit niet wordt genoemd in de befaamde **Atlas van de Europese vogels** schijnt het toch dat deze plevier broedt in het Noordoosten van Griekenland en dat hij zijn gebied allengs uitbreidt, omdat hij ook wordt gesignaleerd aan de zuidwest-kant van de Zwarte Zee. Voor het overige kan men de sporenkievit aantreffen in Aziatisch Turkije, Syrië, Israël, Jordanië, Oost-, Centraal- en West-Afrika.

Gearceerde gedeelte woongebied van de Sporenkievit.

Doorgaans treft men deze vogel alleen of paargewijs aan, hoewel - echter in veel mindere mate - ook wel eens 'kluchten' worden waargenomen. Hij is al net zo luidruchtig als onze kievit, alleen heeft hij een heel ander geluid, iets dat klinkt als 'trrk-trrk-trrk' of 'pitt-pitt-pitt'. In de vlucht heeft hij echter een heel eigenaardige roep, waarin men kan beluisteren: 'did-je-doe-it' (did you do it?), wat betekent: 'Heb jij het gedaan?' Ook in de nachtelijke uren kan men deze vogel dikwijls horen. Als biotoop preferereet deze plevier gebieden in de buurt van water, bij voorbeeld bij lagunen, aan meeroevers en rivier-

mondigen. Ook op kleine eilandjes in grote rivieren en meren willen ze wel broeden. Het nest komt overeen met dat van onze kievit: een eenvoudig maar net kuiltje in de bodem, in de meeste gevallen belegd met wat dor gras of rietstengeltjes. De eieren hebben eveneens veel weg van die van onze gekuifde weidevogel. Ze zijn ook peervormig maar wel iets kleiner, ongeveer 41 x 29 mm, terwijl die van een kievit gemiddeld 46,5 x 33,5 mm zijn. Het broeden duurt ongeveer drieëneenhalve week; de jongen verlaten de simpele wieg als ze goed en wel droog zijn; want daarvoor zijn het nu eenmaal nestvlinders. Zij zijn tot zwemmen in staat, maar er wordt ten stelligste beweerd, dat oude vogels hun jongen, als deze op eilandjes zijn geboren, evenals de houtsnip, tussen de dijen of tussen de poten en het lichaam, wegdragen naar de vastewal. Die donsjonkies zijn prachtdiertjes, voornamelijk bruinig geel van kleur met zwarte spikkels, een zwarte band rond de nek, een witte hals, een kleur die zich ze ook vertoont op de onderzijde van hun nog kleine lichaampjes.

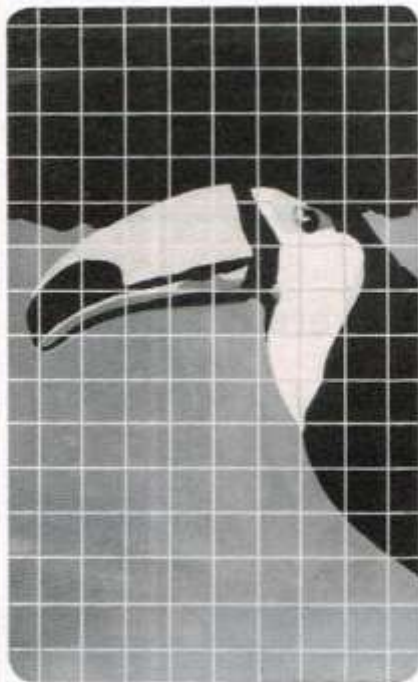
Het voedsel van de sporenkievit is vrijwel uitsluitend dierlijk: allerlei insecten en andere diertjes, die zich ophouden in de buurt van het water. Ook wordt van hem verteld, dat hij doodgemoedereerd de bek van een krokodil binnenkuiert om daar bloedzuigers weg te pikken. Maar of dat waar is? Van de krokodilwachter is dit algemeen bekend, iets wat meermalen is gefilmd. Wel is de sporenkievit altijd op zijn qui vive; bij het minste of geringste gevaar laat hij zijn waarschuwendende roep weerklinken, waardoor alle gevederde vriendjes in zijn omgeving worden gealarmeerd.

Casenet® Plastic uw vogels vrij in een fraaie, veilige volière

Casenet Plastic komt volledig tegemoet aan de voorkeur van de ware vogelliefhebber: een 'vrij' gezicht op vogels in een fraaie en veilige volière! Casenet Plastic is ragfijn gepuntlast staaldraad, dat van een laag groen plastic is voorzien. Voordeel 1.

De vogels lijken vrij. Voordeel 2. Het materiaal is bijzonder fraai. Voordeel 3. Het materiaal is uitstekend tegen weersinvloeden en uitwerpselen bestand. Voordeel 4. Het is gemakkelijk verwerkbaar door perfect regelmatige afmetingen van mazen, rolbreedten en -lengten. Voordeel 5. Het is in verhouding tot de lange levensduur gunstig in aanschaf. Alle reden dus om uw voordeel met Casenet Plastic te doen!

Casenet (3xZn®) volièregaas op rollen van 25 m
Casenet Plastic (P) volièregaas op rollen van 50 m

type	maas mm	draad ø mm	standaardbreedte cm
13.60	13	0,60	50-100-150
19.100	19	1,00	100
13.95 P	13	0,65 kern 0,95 totaal	50-100-150

 BEKAERT

Bekaert Nederland N.V., Bezuidenhoutseweg 91, Den Haag.

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN

GOOR

Gordelgrasvinken	35,— ppr
Diamantvinken	60,— ppr
Bandvinken	5,— ppr
Rode kroonvink	20,— pst
Roodkopgouldamadines	65,— ppr
Driekleurnonnen	6,50 ppr
Zwartkopnonnen	7,— ppr
Abb. Geelbuikastrilde	14,50 ppr
Ceresastrilde	35,— ppr
Rode Druppelastrilde	65,— ppr
Binzenastrilde	35,— ppr
Spitstaartamadines	35,— ppr
Kanarie mannen	12,50 pst
Diamantduifjes	20,— ppr
Rotaduijjes	20,— ppr
St. Helonafazantjes	15,— ppr
Zilverbekjes	4,— ppr
Edelzangers	8,— ppr
Mozambiquestijjes	9,— ppr
Japanse Meeuwjes	6,— ppr
Rijstvogels	7,— ppr
Witte Rijstvogels	35,— ppr
Paradijs wids, man	12,50 pst
Roodkuifkardinaal	19,— pst
Dwergkwartels	11,— ppr
Zilverkwartels	30,— ppr
Kuifkwartels	40,— ppr
Pruimkopparkiet	40,— ppr
Tamme papegaal	145,— pst
Halsbandparkiet	20,— ppr
Grasparkieten	7,— ppr
Lutino	10,— ppr
Albino	10,— ppr
Deens bonte	10,— ppr
Valkparkieten	27,50 ppr
Muisparkieten	30,— ppr
Roodrug parkieten	65,— ppr
Bourke parkieten	65,— ppr
Bruinoor parkieten	60,— ppr
Turquoiseines	100,— ppr
Agapornis Fischeri	47,50 ppr
Agapornis Teranta	32,50 ppr
Jap. Nachtegaal, man	14,50 pst
Jap. Nachtegaal, pop	8,50 pst
Zilveroornachtegal, mannen	45,— pst
Blauwvleugelnachtegal, mannen	35,— pst
Schama Ijster	57,50 pst
Rode kardinalen	22,50 pst
Zebra vinken grijs	6,— ppr
Zebra vinken isabel	7,— ppr
Zebra vinken wit	9,— ppr
Zebra vinken masker	11,— ppr
Zebra vinken zilvervleugel	11,— ppr
Nandaya parkieten	50,— ppr
Diamantduifjes 1 zilver en 1 split	60,— ppr
Zwartkop Goulds	150,— ppr
Bichinwastrilde	50,— ppr
Purperglans merels	17,50 pst
Napoliens	4,— ppr
Blauwfazant	7,50 ppr
Blauwgrijs roodstaartje	9,— ppr
Jap. kwartels	15,— ppr
Vuurvleugelparkieten	47,50 ppr
Kanarievleugelparkieten	35,— ppr
Ind. nonpareils	20,— ppr
Mex. nonpareils	45,— ppr
Muskaatvinken	5,50 ppr
Goudmussen	6,50 ppr
Vuurvinken	6,— ppr
Bruinkoportblanen	5,— ppr
Regenboogvinken	22,50 ppr
Grijze kroonvinken	12,50 pst
Blauwe Bleschoppen	25,— ppr
Rode Kardinalen	22,— pst
Yendaya parkieten	80,— ppr
Ekstertjes	5,— ppr
Schama Ijsters, tam	57,50 pst

vanaf

1e PINKSTERDAG gesloten
 2e PINKSTERDAG geopend van 9-2 uur.
 3e Maandags gesloten, 's Zondags van 9-2 u. geopend.
 Verzendingen onder rembours.
 minimum orders f 15,—

GROTESTRAAT 69
 TEL. (05470) 2623

BELANGRIJK NIEUWS

Thans overal verkrijgbaar:
 Krachtvoer „K.K.” en
 Opfokvoer „K.O.”
 MET CAROTEEN

Bovendien door een speciale
 bewerking van het zetmeel
 LICHTER VERTEERBAAR
 HOGERE VOEDINGSWAARDE
 LANGER RUL EN HOUDBAAR
 Verkrijgbaar bij Uw voederspecialist

Vraagt gratis monster.
 Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN.
 DEVENTER
 Postbus 2 - Tel. 05700 - 1 39 27

Amerik. elektrisch
 kwartelbroed-
 mach, voor ca.
 18 eitjes,
 met handleiding

franko
f. 27.-
 inkl. B.T.W.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
 virusziekten en infecties.

Een goedkoop en
 afdoend middel dat
 eenvoudig toegepast kan
 worden:
 enige druppels aan het
 drinkwater toevoegen
 is voldoende.

Populierstraat 121-123
 Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
 VAN DER VOORT**

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan: (verzending niet franco, verpakking f1,50, minimum orders f15,-, levende aankomst gegarandeerd):

Man kanaries f 14,- p st bij 5 stuks f 12,50 p st
Pop kanaries 8,- p st bij 10 stuks 7,50 p st
Intensief rode kanaries, mannen en poppen 25,- p st
Bastaard Putters, uitstekende zangers 22,- p st
Japanse Nachtegalen, mannen
/ 14,50 p st bij 5 st 14,- p st
20 st 13,- p st

Zilveroor Nachtegalen, uitstekende zangers 40,- p st
Napoleonnetjes / 4,- p p bij 10 pr 3,50 p p
Zilverbekies 3,50 p p bij 10 pr 3,- p p
Bandvinken 5,- p p bij 10 pr 4,- p p
Eksertjes 5,50 p p bij 10 pr 4,50 p p
Vuurvinken 6,- p p bij 10 pr 5,50 p p
Blauwfaazancies 7,- p p bij 10 pr 5,50 p p
Oranjeakakies 7,- p p bij 10 pr 6,50 p p
Mozambiqueuizjzen 9,- p p bij 10 pr 8,- p p
Edelzangers 9,- p p bij 10 pr 8,50 p p
Blauwgrijze Roodstaartjes

9,- p p bij 10 pr 8,50 p p
Driekleur Nonnen 6,50 p p bij 10 pr 6,- p p
Muskaatvinken 5,50 p p bij 10 pr 5,- p p
Tugervinken 6,- p p bij 10 pr 5,- p p
Staalvinken 6,50 p p bij 10 pr 6,- p p
Dominikaan Wida's 11,- p p bij 10 pr
Goudmussen 7,- p p bij 10 pr 6,50 p p
Goudbukies 8,50 p p bij 10 pr 8,- p p
Malabar Fazantjes 5,- p p bij 10 pr 4,50 p p
Witkop Nonnen 8,- p p bij 10 pr 7,- p p
Indigo Vinken 15,- p st bij 5 st 13,50 p st
Mexikaanse Nonpareils, op kleur 20,- p st
Grijze Ritsvogels 7,- p p bij 10 pr 6,50 p p

Saffraan Vinken 16,- p st
Glans Merels 18,- p st
Zuid-Amerikaanse Glans Merels 15,- p st
Kala Bulbuls 15,- p st
Witoor Bulbuls 15,- p st
Roodoor Bulbuls 16,50 p st
Roodkuif Kardinalen 17,50 p st
Rode Kardinalen 22,- p st
Geelsnavel Perduiven 30,- p p
Kleine Staalvlek Perduiven 25,- p p
Carolina duiven 70,- p p
Zwart Masker duifjes 17,50 p p
Senegal duiven 30,- p p
Ais Blancs duiven (prachtige, zeldzame duiven)

120,- p p
Australische Kuifduiven 80,- p p
Australische Bronsvleugel duiven 130,- p p
Japanse Meeuwjes f 7,50 p p bij 10 pr 7,- p p
Zebrevinken, grijze 7,- p p bij 10 pr 6,- p p
Zebrevinken, beige (bruin) 8,- p p bij 10 pr 7,- p p
Zebrevinken, masker 12,- p p bij 10 pr 10,- p p
Zebrevinken, zilvervleugel 14,- p p bij 10 pr 12,- p p

Roodkop Gould Amadines 80,- p p
Spitsstaart Amadines 35,- p p
Gordel Gradvinken 40,- p p
Diamant Vinken 55,- p p
Ceres Astrilden 35,- p p
Binzen Astrilden 35,- p p
Lauchgrüne Papegaai-amadines 22,50 p p
Witkeelgaaien, uit buiten-volière 40,- p st
Witkeelgaaien, zeldzaam 40,- p st
Geelsnavelkitta en Roodnavelkitta 85,- p st
Mexikaanse Langstaart Gaaien 200,- p st
Groene Jacht Eksters 200,- p st
Grote Gele Troupialen, zeer mooi 125,- p st
Witwang Touraco 200,- p st
Roodkuif Touraco 250,- p st
Livingstone Touraco prijs op aanvraag
Berg Toekan 300,- p p

Grote Zwavelborst Toekan, pracht vogel 600,- p p
Grasparkieten 7,50 p p
Deense Bonten, Lutino en Albino Parkieten 12,- p p
Violetparkieten 18,- p p
Regenboogparkieten 25,- p p
Pruimekopparkieten 37,50 p p
Valkparkieten 40,- p p
Vuurvleugelparkieten 55,- p p
Yendaya Parkieten 120,- p p
St. Thomas Parkieten 45,- p p
Derbyan Parkieten 350,- p p
Roodrugparkieten 75,- p p
Bourksparkieten 75,- p p
Turquoise Parkieten 110,- p p
Muisparkieten 35,- p p
Roodkopparkieten 80,- p p
Blauwkop Parkieten 85,- p p
Bruinoor Parkieten 70,- p p
Geelvleugelparkieten 30,- p p
Sperling Dwerg Papegaai 32,50 p p
Grote Alexander Parkieten 75,- p p
Violetvleugel Pioner Amazone 90,- p st
Blauwkop Pioner Amazones 90,- p st
Ara Parkieten 185,- p st
Dwerg Ara 140,- p st
Geelvoorhoofd Amazone vanaf 135,- p st
Dubbele Geelkop Amazone (Mexico) 150,- p st
Roodkop Amazone (Mexico) 135,- p st
Grijze Roodstaartpapegaaien, met garantie op spreken 150,- p st
bij 3 stuks 140,- p st
Grijze Roodstaartpapegaaien, handtam, met garantie op spreken 180,- p st
Molukken Kakatoes 400,- p st
Grote Geelkuif Kakatoes 400,- p st
Middel Geelkuif Kakatoes 175,- p st
Groenvleugel Ara's 225,- p st
Geelblauwe Ara's 250,- p st
Rode Geelvleugel Ara's 250,- p st
Grote Java Beo, sprekend 250,- p st
Middel Beo's 70,- p st
Kleine Geelkop Beo's 40,- p st
Oever Mayna's 15,- p st
Chin. Dwergkwartels, hen 10,- p st
Zilver Chin. Dwergkwartels 32,50 p p
Rode Bos Kwartels 20,- p p
Calif. Kuifkwartels 42,50 p p
Zwarte Francoline-kwartel 75,- p p
Witte Chin. Regenkwartels 37,50 p p
Diamantduifjes 20,- p p
bij 3 paar 18,- p p
Chinese Dwergkwartels 11,50 p p
Geelmantel Lorri, uit buiten-volière 275,- p p
Rode Lorri prijs op aanvraag
Vrouwen Lorri en Salvator Lorri prijzen op aanvraag
Purpernek Lorri prijs op aanvraag
Agapornis Fischeri 47,50 p p
Agapornis Personata 55,- p p
Agapornis Taranta 40,- p p
Agapornis Rosei Colli 35,- p p

Verder aan te bieden:

Mooie kleine Capucijner apies 150,- p st
Kleine Eekhoorn apies 95,- p st
Kleine Groene Meerkat apies 140,- p st
Kleine Rhesus apies 175,- p st

Diverse Pauwen, Fazanten, Kranen en Zwanen.

VOGELLIEFHEBBERS! BEZOEKT EENS ONS PARK, GELEGEN IN EEN BOSRIJKE OMGEVING, WAAR U DUIZENDEN VOGELS EN VELE APENSOORTEN KUNT BEWONDEREN. CAFE-RESTAURANT MET GROOT TERRAS. GROTE SPEELTUIN MET VELE ATTRACTIES. DOORLOPEND VOGELVERKOOP.

Wissel

De